

December 23, 2023

WESTERN ARMENIA

N° 010

ԴԱԴԻՎԱՆՔ, ԱՐՑԱԽ
DADIVANK, ARTSAKH
DADIVANQ, ARTSAKH

Ի՞նչ է ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ

Հայերու հայրենիքը **Հայկական լեռնաշխարհն** է, որը կը զբաղեցնէ 400000 կմ² տարածք եւ կը գտնուի **երեք ծովերու միջեւ**՝ Միջերկրական, Կասպից եւ Սեւ, ծովի մակարդակէն 1500-1800 մ միջին բարձրութեամբ: **Հայկական լեռնաշխարհին** ամենէն բարձր կետը **Մասիս լեռան** գագաթն է (5165 մետր): Հայ ժողովուրդը հայկական **6 գաւառներուն** (Բիթլիս, Տրապիզոն, Վան, **Կարին**, Խարբերդ, Տիգրանակերտ-Դիարբեքիր) **բնիկ բնակչութիւնն** է, որը պատմականօրէն կը կոչուի «Հայաստան, ապա՝ թուրքական Հայաստան, իսկ այժմ՝ Արեւմտեան Հայաստան» եւ **Կիլիկիո**: Բարձրավանդակը **հայ արքաները** յաջորդէր են միմեանց՝ հիմնելով **բարգավաճ պետութիւններ**: Սակայն Հայկական լեռնաշխարհը **կայսրութիւններու՝** Աքեմենեաններու եւ Բիւզանդիոյ, արաբներու, մոնղոլներու եւ սելջուկ թուրքերու նաճումներու եւ **պատերազմներու թատերաբեմ** էր: 1894 - 1923 թուականներուն երեք յաջորդական **թուրքական կառավարութիւնները՝** Օսմանեան կայսրութիւնը, երիտթուրքերը եւ Մուստաֆա Քեմալը, իրականացուցեր են **Հայերուն ցեղասպանութիւնը** Արեւմտեան Հայաստան՝ սպանելով **2 միլիոն մարդ**:

Ցեղասպանութենէ **մազապուրծ Արեւմտեան Հայաստանի** հայերը **վտարուեցան** իրենց պապենական հայրենիքէն եւ ցրուեցան աշխարհով մէկ, եւ այսօր հիմնականը **կապրին են աքսորին մէջ՝** առանց որեւէ իրաւունքի :

Բռնազաւթուած Արեւմտեան Հայաստան **դեռ ապրող հայերը** կը շարունակեն մնալ **թուրքական զաւթիչ** ուժերու գաղութային լուծին ճնշման տակ:

Համազգային վերակառուցման գործընթացին շրջանակները ձեւաւորուեց **Արեւմտեան Հայաստան** պետութեան կառոյցը, որու հիմքը ընկած է Արեւմտեան Հայաստանի **Ազգային խորհուրդը**, որն իր գոյութեան մասին յայտարարեց **Շուշի 2004 թուականին**:

- Ռուսաստանի 1917 թվականի դեկտեմբերի 29-ի հրամանագրով՝ Ռուսաստանը ճանաչեց թուրքական Հայաստանի հայերի ինքնորոշման իրավունքը մինչև նրանց անկախությունը,
- 1919թ. փետրվարի 26-ին Հայոց ազգային պատվիրակության նախագահ Պողոս Նուբար փաշան Դաշնակից տերությունների գերագույն խորհրդի առաջ ներկայացրել է Հայաստանի մասին հուշագիր:
- 15 Մայիս 1919-ին, Ազգային Պատվիրակությունը՝ Արեւմտեան Հայաստանի առաջին կառավարությանը, ընտրված Փարիզի Հայոց Ազգային Համագումարի կողմից, կազմված էր Նորին Գերազանցություն Պողոս Նուբար Փաշաին, Պրոֆեսոր Ա.Տէր Յակոբեանէն, բժիշկներ Հ.Ներսիսեան եւ Կ. Պաստերմանեանի եւ Մ.Մ. Ա. Չոբանյանը և Վ. Թեքեյանը: Նա համատեղ աշխատելու է Հայաստանի Հանրապետության պատվիրակության հետ՝ կազմված Մ.Մ. Ահարոնյանը, Հ.Օհանջանյանը և Մ.Բահաջանյանը վերջինիս հետ կկազմեն Ինտերալ Հայաստանի պատվիրակությունը, որի կարգախոսն է լինելու «Ամբողջական Հայաստան, ազատ և անկախ իր պատմական սահմաններում»:
- Արևմտյան Հայաստանի տարածքում Հայաստան պետությունը դե ֆակտո ճանաչվել է 1920 թվականի հունվարի 19-ին (Անկախության օրը), Դաշնակից տերությունների գերագույն խորհրդի կողմից:
- Սեւրի պայմանագրի նախագիծը պատրաստվել է 1920 թվականի փետրվարին Լոնդոնի կոնֆերանսում և վերջնական տեսքի է բերվել Սան Ռեմոյի կոնֆերանսի շրջանակներում 1920 թվականի ապրիլի 24-ին:
- Արևմտյան Հայաստանի տարածքում Հայաստան պետությունը դե փոքր ճանաչվել է 1920 թվականի մայիսի 11-ին Դաշնակից տերությունների գերագույն խորհրդի և Ամերիկայի Միացյալ Նահանգների կողմից: Որոշվում է, որ հայկական պետության մայրաքաղաքը կլինի Էրզրումը (Կարին):
- Պայմանագրի ընդունումը հեշտացնելու և Սևրի կետերը կիրառելու համար հունական բանակը 1920 թվականի հունիսի 23-ին դաշնակից պետությունների խրախուսմամբ և աջակցությամբ հարձակվեց Անատոլիայում և Թրակիայում: Բուրսա, Բալիկեշիր, Ուշակ և Նագիլի մեկը մյուսի հետևից ներխուժելով այս հարձակումների էական նպատակն էր հրահրել Սեւրի պայմանագրի կիրառումը և թույլ չտալ պայմանագրի հոդվածներում որևէ փոփոխություն:
- 1920թ. մայիսի 11-ին ներկայացված Սեւրի պայմանագրի նախագիծն ի պատասխան հուշագրով Թուրքիան 1920թ. հունիսի 25-ին ճանաչեց հայկական նոր պետությունը (հիմք ընդունելով 1918թ. հունիսի 4-ի Բաթումի պայմանագիրը):
- 1920 թվականի հունիսի 25-ին Դամաս ֆերիթ փաշան Փարիզում գտնվող պատվիրակության կազմում ներկայացրել է Օսմանյան կայսրության այս ալլընտրանքային խաղաղության առաջարկը: Բայց այս ալլընտրանքը չընդունվեց դաշնակից տերությունների կողմից:
- Սուլթան Վահիդետտինի նախագահությամբ 1920 թվականի հուլիսի 22-ին կայացած Ինքնիշխանության խորհրդի նիստը համարեց «որ նա գերադասում է թույլ գոյություն ունենալ, քան ծանր կորուստ ունենալը» և որոշում կայացրեց ընդունել Պայմանագիրը: Այն բանից հետո, երբ Թևֆիք փաշան չստորագրեց այս պայմանագիրը, որը բաժանում էր թուրքական տարածքը և որը բոլորովին չէր համապատասխանում ազգային պատիվին ու զգացմունքներին, Ռեշաֆ Հալիս բեյը (բեյ, նշանավոր մարդկանց կոչում) և Ռեզա Թևֆիկը (Bölükbaşı) բեյը, որը մեղադրվում էր Դամաս ֆերիթի կողմից: օգոստոսի 10-ին պայմանագիրը ստորագրեց 1920 թ.
- Հայաստան պետությունը, հիմնական դաշնակից տերությունները, ասոցիացված տերությունները և Թուրքիան 1920 թվականի օգոստոսի 10-ին ստորագրեցին Սևրի միջազգային պայմանագիրը:
- 1920 թվականի նոյեմբերի 22-ին Նախագահ Վուդրո Վիլսոնը ստորագրեց Իրավարար վճիռը, որը սահմանում է Հայաստան Պետության սահմանները Արևմտյան Հայաստանի և Թուրքիայի տարածքում:
- 2004 թվականի դեկտեմբերի 17-ին Արմենակ Աբրահամյանի նախաձեռնությամբ Արևմտյան Հայաստանի հայերի ազգային խորհուրդը հայտարարեց իր գոյության մասին ազատագրված Արցախում՝ Շուշիում:
- 2007 թվականի հունվարի 20-ին Արցախի Ստեփանակերտում Արեւմտյան Հայաստանի հայերի համագումարի պատվիրակները պաշտոնական հռչակագիր ընդունեցին բնիկ ազգի՝ Արեւմտյան Հայաստանի հայերի իրավունքների մասին:
- 2007 թվականի սեպտեմբերի 17-ին 144 պետությունների կողմից ՄԱԿ-ն ընդունեց Բնիկ ժողովուրդների իրավունքների մասին հռչակագիրը, որը ճանաչում է նրանց ինքնորոշման իրավունքը:
- 4 Փետրուար 2011-ին Ազգային Խորհուրդը Արմենակ Աբրահամեանի նախագահությամբ կազմեց Արեւմտեան Հայաստանի կառավարությունը:

- 2013 թվականի հունվարի 24-ին Ազգային խորհուրդը և Արևմտյան Հայաստանի կառավարությունը ընդհանուր առմամբ հռչակեցին ժողովրդավարական ընտրությունների միջոցով Արևմտյան Հայաստանի խորհրդարանի ստեղծման նախագիծը: 2013 թվականի դեկտեմբերի 16-ին ընտրացուցակում գրանցված Արեւմտյան Հայաստանի հայերի կողմից պաշտոնապես ընտրվել են 64 պատգամավորներ:
- 16 Դեկտեմբեր 2013-ին խորհրդարանի պատգամավորներուն կողմէ պաշտոնապես ընտրուեցաւ Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան 1-ին նախագահ Արմենակ Աբրահամեանը: - 2014 թվականի փետրվարի 23-ին նախագահի հրամանագրով հայտարարվեց, որ Արևմտյան Հայաստանի Հանրապետությունը 1920 թվականին ճանաչված Հայաստան Պետության շարունակող պետությունն է:
- 2014 թվականի փետրվարի 16-ին նախագահի հրամանագրով ֆորմալացվել է Ազգային խորհրդի և կառավարության կենտրոնակայանը Արևմտյան Հայաստանի Կարինում (Էրզրում):
- Արևմտյան Հայաստանի Հանրապետության նախագահը 2016 թվականի մայիսի 9-ին հրամանագրով ընդունում է Հայաստանի Հանրապետության Ազգային Սահմանադրությունը, որը ստորագրված և հաստատված է Արևմտյան Հայաստանի բոլոր քաղաքացիների կողմից:
- Նախագահ Արմենակ Աբրահամյանը 2016 թվականի հունիսի 24-ին Արեւմտյան Հայաստանի անունից վավերացրել է Սեւրի միջազգային պայմանագիրը:

Այսպիսով, Սեւրի պայմանագրով պաշտոնապես և անվիճելիորեն ամրագրվեցին հայերի իրավունքները թուրքերի կողմից գրավված որոշ տարածքների վրա:

Եվ Արևմտյան Հայաստանի այս տարածքները, տեղահանություններով ու ջարդերով դատարկվելով իրենց բնակչությունից, անշուշտ անհրաժեշտ էր, թե՛ պատմական, թե՛ իրավական տեսանկյունից, որ այդ իրավունքները հռչակվեն: Ժամանակակից առաջին ցեղասպանությունն այսպիսով հաստատվել է դրա զոհ դարձած հայ ժողովրդին տրված հատուցմամբ: Ընդունվել է, որ բռնությունն ու հանցագործությունն իրավունք չեն տալիս այն իրականացնողներին: Խիստ ցավալի է, որ այն ժամանակ Սեւրի պայմանագիրը ստորագրողները, հոգնածությունից կամ պատրանքային շահերից ելնելով, մոռացան հայերին: Բայց Լոզանի պայմանագիրը չէր կարող վերացնել վերջիններիս իրավունքները:

Ավելին, սույն պայմանագիրը, միջազգային իրավունքին համապատասխան, անգործունակ է հայ ժողովրդի դեմ, որը դրան կողմ չի եղել, թեև ստորագրել է Սևրի պայմանագիրը: Հանրային միջազգային իրավունքը որոշում է, որ երբ կոլեկտիվ պայմանագիրը չէղյալ է հայտարարվում և փոխարինվում մեկ այլով, վերջինս չի կարող կատարման ենթարկվել առաջին ստորագրած պետության դեմ, որը երկրորդի կողմ չի եղել: Այս պետության համար առաջին պայմանագիրը շարունակում է գործել: Հետևաբար, Սեւրի պայմանագիրը ստորագրած, բայց Լոզանի պայմանագրից դուրս մնացած Հայաստանը կարող է օրինական կերպով պահանջել Սեւրի պայմանագրի դրույթների կիրառումը: Ավելին, սա ռազմական կամ դիվանագիտական ուժի կամ հարկադրանքի միջոցով ձեռք բերված Լեոնի պայմանագրի բնորոշ դեպքն է, և որի վավերականությունը հիմնականում վիճարկվում է:

Անկասկած, 1947թ. նոյեմբերի 21-ին ՄԱԿ-ի կողմից ստեղծված Միջազգային իրավունքի հանձնաժողովը, որը ուսումնասիրում է Լեոնի պայմանագրերը, կուղղորդվի ուսումնասիրելու Լոզանի պայմանագրի վավերականությունը միջազգային հանրային իրավունքի առումով:

Անկասկած, 1947թ. նոյեմբերի 21-ին ՄԱԿ-ի կողմից ստեղծված Միջազգային իրավունքի հանձնաժողովը, որը ուսումնասիրում է Լեոնի պայմանագրերը, կուղղորդվի ուսումնասիրելու Լոզանի պայմանագրի վավերականությունը միջազգային հանրային իրավունքի առումով: Պայմանագիրը, որը խախտում է օրենքը և արդարությունը, միշտ էլ ժամանակավոր է: Դա անհավասարակշռության աղբյուր է և ոչ թե խաղաղության:

Արեւմտյան Հայաստանի հայ ժողովուրդը, թեկուզ ցեղասպանված, համառ է, պահանջում է, որ իր նկատմամբ վերջապես արդարադատություն իրականացվի: Նրա իրավունքները անսահմանափակելի են, ինչպես մարդկության դեմ հանցագործությունները:

միջազգային իրավունքի համաձայն: Իր հերթին, Ֆրանսիայի խորհրդարանը օրենքի միջոցով հիշեցրեց դա. «Մարդկության դեմ ուղղված հանցագործությունները, ինչպես սահմանված է Միավորված ազգերի կազմակերպության 1946 թվականի փետրվարի 13-ի բանաձևով, հաշվի առնելով մարդկության դեմ հանցագործությունների սահմանումը, ինչպես նշված է 1945 թվականի օգոստոսի 8-ի Միջազգային տրիբունալի կանոնադրության մեջ, իրենց բնույթով անբացատրելի են»:

Նույնիսկ եթե Սեւրի պայմանագիրը վավերացված չէր բոլոր կողմերի կողմից, ինչպես օրինակ՝ Ֆրանսիան, այն կիրառում էին այն նույն կողմերը, որոնք չեն վավերացրել այն, օրինակ՝ Մեծ Բրիտանիայի Կիլիկիայում, Ֆրանսիայից խաղաղ բնակչության պաշտպանության մանդատների հարցը, և Իտալիան, որոնք չեն հարգվել:

Սեւրի պայմանագիրը ստորագրած կողմերի վավերացման համակարգը ավելի լավ հասկանալու համար կարևոր է ուսումնասիրել յուրաքանչյուր ստորագրող պետության, այդ թվում՝ Օսմանյան կայսրության (Թուրքիա) ազգային Սահմանադրությունը: Օրինակ, սուլթան Մեհմեդ VI-ի 1920 թվականի հուլիսի 22-ի Ինքնիշխանության խորհրդից հետո սուլթանը հրամայեց ստորագրել Սեւրի պայմանագիրը, որը համարժեք է վավերացմանը՝ օսմանյան սահմանադրության հիման վրա:

Այս ուսումնասիրության մեջ հատուցումների վերաբերյալ բացահայտված թվերը հաշվի չեն առնում ողջ ցեղասպանության ժամանակաշրջանը, ինչպես նաև 1919 թվականի փետրվարին Փարիզում Պողոս Նուբարի խաղաղության կոնֆերանսում ներկայացված բնութագրերը: Հայերը, ի թիվս այլ բաների, ստորագրող պետություններից պետք է պահանջեն Սեւրի պայմանագրի վավերացումը:

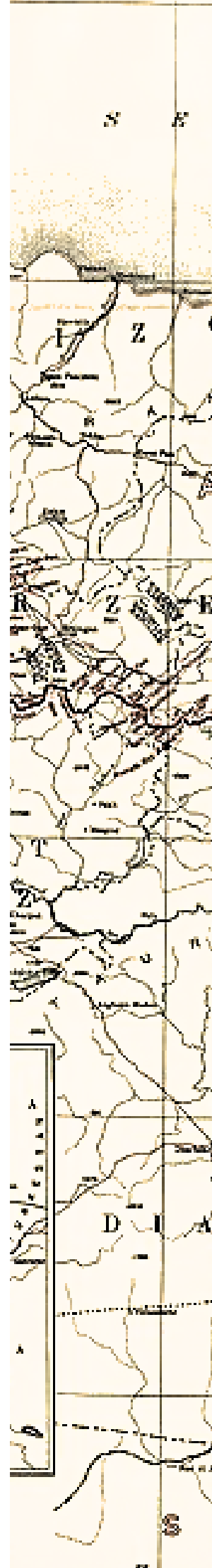
Սեւրի պայմանագրի չկատարման կամ դրա փոխարինման պահանջը թուրքական հակահայ և ակնհայտորեն հակաարևմտյան Հայաստանի քաղաքականության մի մասն է: Երբեք խաղաղության պայմանագիրը, որը սովորաբար կոչվում է Սեւրի պայմանագիր, չի եղել նման ագրեսիվ քաղաքականության առարկա, որը փորձել է փոխարինել այն, ի դեմս համապատասխան բնակչության:

Սեւրի պայմանագիրը առանց այն վերանայելու հնարավորության փոխարինելու փորձի, որոշ պետություններ և քաղաքական ուժեր կազմակերպեցին Ալեքսանդրապոլի պայմանագիրը (1920թ. դեկտեմբերի 2), Մոսկվայի պայմանագիրը (1921թ. մարտի 16), Կարսի պայմանագիրը (1921թ. հոկտեմբերի 20, 1921 թ.), Անգորայի պայմանագիրը կամ համաձայնագիրը (1921 թ. հոկտեմբերի 20), Լոզանի պայմանագիրը (1923 թ. հուլիսի 24), պայմանագիրը քրդական «Հոյբուն» կազմակերպության հետ (1927 թ.), Հայկական հարցի քաղաքական բանաձեռը: Եվրախորհրդարանի (18 հունիսի 1987 թ.), իրավիճակը Խորհրդային Հայաստանում (1988/1989 թթ.), առաջին պատերազմը Արցախում, Զուղայի գերեզմանատան ավերումը (14.12.2005թ.) նախիջևանում, երկրորդ պատերազմը Արցախում, ունենալով որպես. հետևանքները, Ադրբեջանի, Թուրքիայի եւ (Արեւելյան) Հայաստանի Հանրապետության միջեւ հաջորդ (ապագա) պայմանավորվածությունները:

Այս ամենը բավարար չէր (այս համաձայնագրերը իրավաբանորեն լեգիտիմ չեն) և բավարար չեն լինի փոխարինելու Սեւրի պայմանագիրը և զսպելու Արևմտյան Հայաստանի պահանջները և նախագահ Վուդրո Վիլսոնի իրավարար վճռի կատարումը:

1990 թվականի օգոստոսի 23-ին Հայաստանի Խորհրդային Հանրապետությունն իր վարչական սահմաններում իրեն անկախ հռչակեց Խորհրդային Միությունից, որը 1920 թվականի դեկտեմբերի 2-ից օկուպացրել էր Հայաստանի Հանրապետության տարածքը՝ այդ ժամանակ արդեն ճանաչված անկախ պետություն:

Անկախության հռչակագրի և 11-րդ հոդվածի միջոցով նա ճանաչում է, որ Արևմտյան Հայաստանում տեղի է ունեցել հայերի ցեղասպանություն:

1920 թվականին Հայաստանի Խորհրդային Հանրապետության անջատումը Հայաստանի Հանրապետությունից արձանագրվել է նոր հռչակված հանրապետության խորհրդարանի կողմից 1991 թվականի սեպտեմբերի 21-ին:

Նոր Հայաստանի Հանրապետությունը, իրեն չհայտարարելով ոչ որպես 1920 թվականի Հայաստանի Հանրապետության ոչ իրավահաջորդ, ոչ էլ շարունակող պետություն, հրաժարվել է Թուրքիայի նկատմամբ բոլոր հավակնություններից:

Հետևաբար, հայ ազգի արևմտյան և արևելյան բաղադրիչների միջև խնդիրների հստակ հանձնարարումը և դերերի տարանջատումը, նրանց ջանքերի համակարգումը կարող է նպաստել նրանց ազգային խնդիրների օպտիմալ լուծմանը:

Ահա թե ինչու Արևմտյան Հայաստանը ոչ միայն չի հրաժարվել իր իրավունքներից, այլև չի հրաժարվել իր պարտականություններից իր բնակչության և իրեն ինքնիշխան, ազատ և անկախ ճանաչած պետությունների հանդեպ:

- Նախագահը 2016 թվականի օգոստոսի 9-ին Արեւմտյան Հայաստանի անունից վավերացրել է Միավորված ազգերի կազմակերպության Ճովային իրավունքի մասին կոնվենցիան:

- Նախագահը 2016 թվականի հոկտեմբերի 1-ին Արեւմտյան Հայաստանի անունից վավերացրել է Պետությունների իրավունքներին ու պարտականություններին վերաբերող կոնվենցիան:

- Նախագահը 2017 թվականի հունվարի 20-ին Արեւմտյան Հայաստանի անունից վավերացրել է Միավորված ազգերի կազմակերպության կանոնադրությունը:

- 2018 թվականի դեկտեմբերի 17-ին ընտրացուցակում գրանցված Արեւմտյան Հայաստանի հայերի կողմից պաշտոնապես ընտրվել են 77 պատգամավորներ:

- 18 Յունուար 2019-ին, Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմէնակ Աբրահամեան պաշտօնապէս վերընտրուեցաւ խորհրդարանի պատգամավորներուն կողմէ երկրորդ շրջանով:

- 2020 թվականի հունվարի 19-ին նոր կառավարությունը Արևմտյան Հայաստանի Ազգային ժողովի պատգամավորներին ներկայացրեց կառավարության իր նախագիծը:

- 2020 թվականի օգոստոսի 10-ին Արևմտյան Հայաստանի հայերը, իրենց նախագահը, կառավարությունը և խորհրդարանը պաշտոնապես նշում են Սևրում ստորագրված միջազգային խաղաղության պայմանագրի ստորագրման հարյուրամյակը:

- 2020 թվականի սեպտեմբերի 27-ին Արցախում սկսվեց երկրորդ պատերազմը, որը հարուցվել էր Ադրբեջանի կողմից՝ պետությունների միջազգային կոալիցիայի և Սիրիայից ժամանած ջիհադիստ ահաբեկիչների աջակցությամբ:

- 2020 թվականի նոյեմբերի 8-ին ադրբեջանական զինուժը հայտարարեց Շուշիի օկուպացիայի մասին:

- 2021 թվականի մարտի 1-ին Արցախի խորհրդարանը 44-օրյա պատերազմից հետո Ադրբեջանի վերահսկողության տակ գտնվող տարածքները հայտարարեց օկուպացված տարածքներ:

<http://www.nankr.am/hy/4027>

- 2021 թվականի մարտի 1-ին Արևմտյան Հայաստանի խորհրդարանն ընդունում է «Արցախի մասին» օրենքը, որը ճանաչում է արցախահայության ինքնորոշման իրավունքը և նրանց ինքնավարությունը՝ Սան Ռեմոյի կոնֆերանսի և Սևրի պայմանագրի տարածքային ճանաչման հիման վրա որպես անբաժանելի մաս: Հայաստանի Հանրապետության մաս 1920 թ.

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀ ԱՐՄԵՆԱԳ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆԻՆ ՇՆՈՐՀԱԽՈՐԱԿԱՆ ՈՒՂԵՐՁԸ ԱՄԱՆՈՐԻՆ ԿԱՊԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ

Սիրելի՛ հայրենակիցներ, կը շնորհավորեմ բոլորս Ամանորին կապակցութեամբ: Անցեալ տարիներուն ընթացքը հայ ժողովուրդին համար դժան ու ծանր իրադարձութիւնները առիթ դառնալու են ոչ թէ հիասթափութեան, այլ նոր ուժով ու եռանդով մեր ժողովուրդին իրաւունքներու, մեր հայրենիքին ապագային եւ մեր յաջորդ սերունդներու բարեկեցութեան պայքարին համար:

Լիայոյս եմ, որ սկսած 2024 թուականէ հայ ազգը կբացի միասնականութեան, նպատակասլացութեան եւ ազգային գաղափարախոսութեան նոր էջ: Պատմութիւնը բազմիցս ապացուցած է, որ հային կամքն եւ հայրենասիրական ոգին կրնա ըլլալ մեր վերքերու բուժումն ու մեր յաղթանակներու հիմնաքարը:

Կը վստահեցնեմ, որ քրտնաջան աշխատանքի եւ միասական պայքարին արդիւնքը գալու է այն օրը, որ իւրաքանչիւր հայ արժանապատիվ ապրի իր իսկ դէ յուրե հայրենիքին մէջ:

Սիրելի՛ հայրենակիցներ, կը մաղթեմ, որ այս տարին ըլլա խաղաղութեան, կախինութեան եւ զարգացման տարի Արեւմտեան Հայաստանի, Արեւելեան Հայաստանի եւ աշխարհին համար:

ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 28-ԻՆ ՆԱԽԱԳԱՀ ԱՐՄԵՆԱԿ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼՈՒ Է ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՆԱԿԻՑՆԵՐՈՒՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒՆ

Դեկտեմբեր 28-ին տարեվերջեան ելոյթով հանդես կգա Արեւմտեան Հայաստանի նախագահ Արմենակ Աբրահամեան: Որպէս Արեւմտեան Հայաստանի մաս մը, Դուք նոյնպէս կրնաք ձեր հարցերը ուղղիլ նախագահը: Սահուն եւ կազմակերպուած հարցուպատասխանն ապահովելու համար կը խնդրենք Ձեր հարցերն ուղարկիլ WesternArmeniaTV դիմատետրին էջը: Հարցերու ներկայացման ժամկետը կտեւի Դեկտեմբեր 25-էն մինչեւ Դեկտեմբեր 27-ը եւ կավարտուի ժամը 18:00-ին: Կը խնդրենք նկատի ունենալ, որ իւրաքանչիւր հարցին սկիզբը անհրաժեշտ է նշիլ ձեր լրիվ անունը, անունը, բնակութեան վայրը, մասնագիտութիւնը: Ձեւակերպուած հարցերը պետք է ըլլան հակիրճ եւ յստակ: Հարցուպատասխանը հեռարձակուելու է Արեւմտեան Հայաստանի պետական հեռուստաալիքով՝ հեռուստադիտողներուն յնարաւորութիւն տալով անմիջականօրէն շփուիլ նախագահին հետ:

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԺ ԵՐՐՈՐԴ ԳՈՒՄԱՐՄԱՆ ԵՐԵՍՓՈԽԱՆՆԵՐՈՒ ՑԱՆԿ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովը Արեւմտեան Հայաստանի բարձրագոյն օրենսդիր մարմինն է: Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի 3-րդ գումարման ընտրութիւնները տեղի են ունեցեր 2023 թուականի Դեկտեմբերին: Նոր խորհրդարանը կունենա 62 երեսփոխան: Կէդրօնական ընտրական հանձնաժողովը յաղորդէր է, որ նորընտիր խորհրդարանի առաջին նիստը տեղի կունենա Յունվարը:

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի 3-րդ գումարման երեսփոխաններն են.

Վրեժ Աբրահամեան, Ժան Ղազարօսեան, Արմենակ Աբրահամեան, Լիդիա Մարկոսեան, Նելլի Յարութիւնեան, Սեդա Մելիքեան, Գայանէ Թադեւոսեան, Բենիամին Յովհաննիսեան, Սիմոն Տարոնեան, Անդրանիկ, Անդրանիկ Փերթակեան, Սարգիս Ստամբուլցեան, Արման Խաչիեյան, Վարդան Սիմոնեան, Արամազդ Արբազեան, Շանթ Երգաթեան, Արեգ Փիլվանկեան, Սարգիս Նարոեան, Մարգարիտա Դավթեան, Սուրէն Շահումեան, Պարոյր Շահումեան, Արման Գրիգորեան, Արման Խաչատրեան, Արմեն Պեդրեան, Հրաչ Յագան, Յովհաննէս Դավթեան, Վրեժ Արեժեան, Նարինէ Սահակյան, Սիմոն Գասպարեան, Սուրադ Սուրենեան, Աշոտ Յարութիւնեան, Մարիետտա Դումիկեան, Կարինէ Գրիգորեան, Ալեխանդրո Դորումեան, Վիոլետտա Աղաեան, Արման Յակոբեան, Արմենուհի Սահակեան, Վարդան Զարենիկեան, Զարուհի Խաչատրեան, Մարտիրոս Կակոեան, Անահիտ Օհանեան, Արարատ Յովհաննիսեան, Սամուել Զուլեան, Վազգեն Սիսլեան, Ռենիկ Ավետիսեան, Խաչիկ Հայջանեան, Սիրթա Սաթչեան, Ալեքսանդր Նազարեան, Լալա Ասլիկեան, Փաթիլեա Աբրահամեան, Արա Փահլեվանեան, Մարտին Խանեան, Ռուզան Միսիթարեան, Յովհաննէս Մանուկեան, Նունէ Բալաեան, Աննա Գրիգորեան, Գրիգոր Ամիրզանեան, Սիմոն Մելքոնեան, Խոսրոֆ Իլիոզեր, Արմեն Ավդալեան, Արման Մազգերտեան, Իգոր Ազարեան, Սիւզի Վարդանեան:

ԱՐԵՎՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ ԿԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿԷ ՊԱՇՏՊԱՆԻՒՄ ԱՐՑԱԽԻՆ ՀԱՅԵՐԸ. ԱՐՄԵՆԱԿ ԱԲՐԱՀԱՄԵԱՆ

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմենակ Աբրահամեան սոյն թուականի Սեպտեմբեր 28-ին հրաման էր ստորագրած, որ կը վերաբերուէր Արցախին հայերուն իրաւունքներուն: Ըստ այդ հրամանի առաջին յօդուածի՝ Արեւմտեան Հայաստանը կը շարունակէ պաշտպանիլ Արցախին հայերու իրաւունքներն իրենց տարածքը եւ անոնց ինստիտուտները՝ համապատասխան միջազգային իրաւունքի:

Նախագահ Արմենակ Աբրահամեան Սեպտեմբեր 28-ի հրամանին երկրորդ յօդուածը եւս մէկ անգամ կը վերահաստատուէր՝ 1920 թուականին ճանաչուած Հայաստան պետութեան անբաժան մաս կազմող Արցախին (Ղարաբաղ) նահանգի Բաքուի իշխանութիւններու կողմէն ռազմական ուժով մասնակի կամ ամբողջական բռնազաւթումը՝ ներառեալ Բաքուին հետ անոր սահմանի սահմանազատումն ու սահմանագծումը, պետք է իրականացուէր բանակցութիւններու միջոցով՝ համաձայն Սեւրի պայմանագիրին 92-րդ յօդուածի յաշուի առնելով իրականացուած բոլոր հայերուն դէմ մարդկութեան յանցագործութիւնները՝ սկսած իր պետութեան գոյութենէ:

Թիւ 98 հրամանագիրին երրորդ յօդուածին մէջ նշուած է, որ՝ 2020 թուականի Սեպտեմբեր 27-ի պատերազմական իրավիճակէն ի վեր Արցախին բնիկ հայ ժողովուրդին կրած տառապանքները մարդկութեան դէմ ցեղասպանութեան կիրառման առարկա են՝ համաձայն Կանխարգելման եւ ցեղասպանութեան հանցագործութեան ճնշման մասին համաձայնագիրի, որն ընդունուած է 1948թ. Արեւմտեան Հայաստանին նախագահ Արմենակ Աբրահամեանը թիվ 92-րդ յօդուածին չորրորդ կետով չեղեալ եւ անուավեր է յամարեր Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան Ազգային Սահմանադրութեանը չհամապատասխանող պարոն Սամուէլ Շահրամանեանին ստորագրած որոշումը (ներքեւը նշուած հրամանագիրը):

Սոյն հրամանագիրը վավերացուելէն ետք ներառուէր եւ հրապարակուէր է Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան պաշտոնական տեղեկագիրին մէջ: Յիշեցիւնք, որ Արեւմտեան Հայաստանի նախագահ Արմենակ Աբրահամեանը Արցախի հայերու իրաւունքներուն վերաբերվող հրամանը ստորագրած էր 2023 թուականի Սեպտեմբեր 28-ին:

«ԱՐՑԱԽԸ ՈՒՆԻ ԱՊԱԳԱ. ՄՈՒՆՔ ԵՆՔ» ZOOM ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ

ԱՐԵՎՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿԱՌԱՎՐՈՒԹՅՈՒՆ
ԱՐՑԱԽԻ ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ՇԱՐՈՒՄ
ՇՈՒՇԻ ՀԱՅՐԵՆԱԿԿԱՆ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆ

**ԱՐՑԱԽԸ ՈՒՆԻ ԱՊԱԳԱ:
ՄՈՒՆՔ ԵՆՔ**

Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմենակ Աբրահամեանը կանոնադրապէս արցախցի փախստականներին հուզող հարցերին

ԱՄՍԱԹԻՎ
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ 23

ԺԱՄԸ
10:00 PM PARIS | 13:00 PM YEREVAN

ZOOM

www.WESTERNARMENIATV.COM

Դեկտեմբեր 23-ին տեղի է ունեցած «Արցախը ունի ապագա. ՄՈՒՆՔ ԵՆՔ» Zoom հանդիպումը, որը կազմակերպած էին՝ Արեւմտեան Հայաստանի կառավարութիւնը, Արցախին փրկութեան շարժումը եւ Շուշի հայրենակցական միութիւնը: Հանդիպմանը մասնակցած են՝ Արցախին բնիկները:

Հանդիպման ընթացքը ելոյթ ունեցան Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմենակ Աբրահամեան, «Շուշի հայրենակցական միութիւն» շարժման նախագահ Աշոտ Յարութիւնեան եւ այլք:

Նախագահ Աբրահամեան խօսեց արցախցիներու բողոքներուն հիման վրայ Բաքուի իշխանութիւններու դէմ կազմուած հայցադիմումներու ներկայացման եւ Մարդու իրաւունքներու եւրոպական դատարանը ընթացող գործընթացին մանրամասներու մասին եւ յայտնեց, որ առաջին դատավճիռները սկսուած են 2023 թուականի Դեկտեմբեր 19-ին:

Հանդիպման ընթացքին քննարկուեցան Արցախին փախստականներուն հուզող հարցերը թեմային շրջանակները, որոնց Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ պարոն Արմենակ Աբրահամեան պատասխանեց յստակ փաստարկներով:

ԱՐԵՒՄՏՅԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴԻ 19-ՐԴ ՏԱՐԵԴԱՐՁԸ

Դեկտեմբեր 17-ին տեղի ունեցավ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի կազմակերպած Zoom հանդիպումը: Հանդիպումը նւիրուած էր՝ Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Խորհուրդի 19-րդ տարեդարձին: Հանդիպման ընթացքը Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան նախագահ Արմենակ Աբրահամեանը նշեց, որ Արեւմտեան Հայաստանի հայոց Ազգային Խորհուրդը տարագիր հայ ժողովուրդի միասնական կամքը արտայայտող, բոլոր հայերու ձգտումներն իրականացնող եւ պատմական արդարութեան վերականգնման հանձնառութիւն կատարողն է:

Նախագահ Արմենակ Աբրահամեանը նշեց բոլոր կետերը, որոնք կան 2004-ին Շուշի ստորագրուած՝ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅՈՑ ԻՆՔՆՈՐՈՇՄԱՆ ԻՐԱՒՈՒՆՔԻ ՀՈՉԱԿԱԳԻՐԻՆ ՄԷՋ.

1) «Թիրքահայաստան» կոչուած Հայաստանը կը վերանուանուի Արեւմտեան Հայաստան (Հայրենիք): Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) պիտի ունենայ իր դրօշը, զինանշանը եւ ազգային օրհներգը:

2) Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) պիտի ըլլայ ինքնավար պետութիւն՝ ազգային գերագոյն իշխանութիւն, անկախութիւն, լիարժէք գերիշխանութիւն եւ իրաւունքներ վայելող: Ազգային բացառապէս Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) Սահմանադրութիւնն ու Արդարադատութիւնը:

3) Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) երաշխաւորը իր ժողովուրդն է՝ այսօր տարագիր, որ իր իշխանութիւնը պիտի կ'իրառէ ուղղակիօրէն, ինչպէս նաեւ իր ներկայացուցիչներուն միջոցով՝ հիմնուելով Սահմանադրութեան եւ օրէնքներուն վրայ: Յանուն Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) արտայայտուելու իրաւունքը Ազգային Խորհուրդի բացառիկ իրաւունքն է:

4) Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) անդամ կը հանդիսանան բոլոր այն անդամները, որոնք կրնան հիմնաւորել իրենց տարագրեալ ըլլալը եւ իրենց ընտանեկան ծագումը՝ նոյնիսկ քանի մը սերունդ վաղեմութիւն ունեցող: Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) անդամները կը վայելեն Ազգային Խորհուրդի պաշտպանութիւնն ու օգնութիւնը: Ազգային Խորհուրդը իր բոլոր անդամներուն ազատութիւնը եւ անոնց միջեւ հաւասարութիւնը կ'երաշխաւորէ:

5) Մարդոց եւ իրերու անվտանգութիւնը եւ սահմաններու անձեռնմխելիութիւնը ապահովելու նպատակով Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) կը ստեղծէ իր ուրոյն պաշտպանական կառոյցը, հանրային ապահովութեան եւ պետական կառոյցները՝ Ազգային Խորհուրդին ընդհատեայ: Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) իր անդամներուն իւրաքանչիւրի ազգային ծառայութեան խնդիրի կարգաւորումը կը տնօրինէ անկախաբար: Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) պաշտպանական ուժերը կրնան տեղակայուիլ/տեղաբաշխուիլ բացառապէս Ազգային Խորհուրդի որոշումով՝ Ազգային Խորհուրդի նախագահի բարձր հրամանատարութեան ներքոյ:

6) Միջազգային իրաւունքի գետնի առումով Արեւմտեան Հայաստանը արտաքին անկախ քաղաքականութիւն կը վարէ: Ան ուղղակի յարաբերութիւններ կը հաստատէ միւս պետութիւններուն հետ եւ կը մասնակցի միջազգային կազմակերպութիւններու գործունէութիւններուն:

7) Արեւմտեան Հայաստանի ազգային հարստութիւնը՝ իր ժողովուրդը, հողը, ընդերքը, օդային տարածքը, ջրերը եւ այլ բնական պաշարները, տնտեսական եւ մտաւոր ներուժն ու մշակութային կարողութիւնը Ազգին կը հանդիսանան: Անոնց վարումը, օգտագործումը, վայելումը եւ տիրանալը կը վերահսկուին Արեւմտեան Հայաստանի օրէնքներով:

8) Արեւմտեան Հայաստանը (Հայրենիք) կ'որոշէ իր տնտեսական համակարգի սկզբունքները եւ կը տնօրինէ համակարգի կարգաւորումը. անհրաժեշտութեան պարագային կրնայ ստեղծել իր սեփական տարադրամը, ազգային դրամատունը, ելեւմտական փոխառութեան, հարկերու եւ այլազան ծառայութիւններու իր համակարգը՝ հիմնուած սեփականութեան տարբեր ձեւերու դրութեան վրայ:

9) Իր իսկ մէջ Ազգային Խորհուրդը կ'երաշխաւորէ խօսքի, մամուլի եւ խղճի ազատութիւնը, օրէնսդիր, գործադիր եւ դատական իշխանութիւններու իրարմէ անջատ գոյութիւնը, արհեստակցական եւ մասնագիտական միութենական համակարգը, բազմակարծութիւնը եւ պետական պաշտօնեաներու ու պաշտպանական ուժերու ապաքաղաքական բնոյթը:

10) Ազգային Խորհուրդը կ'երաշխաւորէ կեանքի բոլոր ոլորտներուն մէջ արեւմտահայերէնի կիրառումը՝ որպէս պետական լեզու: Ազգային Խորհուրդը կը ստեղծէ իր ուրոյն կրթական համակարգը եւ գիտական ու մշակութային զարգացման դրութիւնը:

11) Ազգային Խորհուրդը 1894-էն 1923 գրաւման ենթարկուած իր տարածքին վրայ (Արեւմտեան Հայաստան, Հայրենիք) թիրքերուն կողմէ կատարուած Յեղասպանութեան միջազգային ճանաչումին հասնելու պարտականութեան զօրավիգ է:

12) Ազգային Խորհուրդը զօրավիգ է տարագրեալներու սերունդներու վերահաստատումին զուգահեռ պէտք է վճարուի վնասուց յատուցում՝ ստեղծելով Միջազգային Հիմնադրամ՝ մեծ մասամբ Հայերու ցեղասպանութեան մէջ պատասխանատու ճանչցուած պետութիւններու արդեամբ:

13) Այս հռչակագիրը հիմք կը ծառայէ Արեւմտեան Հայաստանի (Հայրենիք) Սահմանադրութեան մշակման, եւ, մինչեւ անոր ընդունումը, հիմք կը ծառայէ օրէնքներ ներմուծելու եւ գործող սահմանադրութեան յաւելումներ ընելու համար, ազգային իշխանութիւններու գործունէութեան համար եւ նոր օրէնսդրութեան մշակման համար:

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՕՐԵՆՍԴՐԱԿԱՆ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ. ԳՐԻԳՈՐ ԱՄԻՐՋԱԵԱՆ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի 3-րդ գումարման երեսփոխան՝ Գրիգոր Ամիրզաւեանը իր միկրոբլոգը հրապարակել է տեսանիւթ, որին կից գրել է.

«Արեւմտեան Հայաստանի խորհրդարանի երեսփոխաններ են ընտրուել Սիմոն Մելքոնեան, Գրիգոր Ամիրզաւեանը, Խոսրոֆ Իլիոզերը եւ Յովհաննէս Մանուկեանը:

Անցած Մայիս Արեւմտեան Հայաստանի Հանրապետութեան խորհրդարանի ընտրական հանձնաժողովը ներկայացուցել է 2023 թուականի խորհրդարանական ընտրութիւններու Արեւմտեան Հայաստանի խորհրդարանի 114 թեկնածուներուն ցուցակը:

Վալենտինայէն եւ հարակից շրջանէն այս ցուցակը ընդգրկուել են խորհրդարանական ընտրութիւններու 4 թեկնածուներ՝ Սիմոն Մելքոնեանը, Գրիգոր Ամիրզաւեանը, Խոսրոֆ Իլիոզերը եւ Յովհաննէս Մանուկեանը, որոնք ընտրուած են:

Նախընտրական քարոզարշավը, որը կը ներառէր տասնեակ հանդիպումներ եւ բանավեճեր առցանց Zoom յաւելումին միջոցով, համախմբեց խումբեր, որոնք ձեւաւորուած էին Արեւմտեան Հայաստանի շահերը ներկայացնելու համար՝ պահանջելու հայկական այս տարածքը՝ «բնիկ ժողովուրդ», որը կը ձգուի Հայկական լեռնաշխարհէն, որը քեմալական Թուրքիոն անուանեց Անատոլիա: ՄԱԿ-ին կողմէն ճանաչուած Արեւմտեան Հայաստանի քաղաքացիութիւն ունեցող տասնեակ հազարաւոր քաղաքացիներ քեարկեր են իրենց նախընտրած թեկնածուին օգտին:

Ամփոփուել են առցանց քեարկութեան արդիւնքները. Անհրաժեշտ թիւով ձայներ ստացած 62 թեկնածուներ Դեկտեմբեր 15-ին ընտրուած են որպէս երեսփոխաններ Արեւմտեան Հայաստանէն մէկ տարի ժամկետով»:

Երեսփոխաններ՝ Սիմոն Մելքոնեանի, Գրիգոր Ամիրզաւեանին, Խոսրոֆ Իլիոզերի եւ Յովհաննէս Մանուկեանին տեսաուղերձը կրնաք դիտիլ՝ Western Armenia Tv-ին իւթութեան էջը:

ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՅԵՐՈՒ ՀԱՐՑԻՆ ՇՈՒՐՋ

1918թ. Մարտին սկիզբը Արցախին եւ Զանգեզուրին պաշտպանութիւնն ուժեղացնելու նպատակաւ Թիֆլիսին Հայոց ազգային խորհուրդին որոշումով կը ստեղծուի արցախցիներու եւ զանգեզուրցիներու գունդը, որը գնդապետ Մելիք-Շահնազարեանին հրամանատարութեամբ պետք է մեկնէր Արցախ: Քանի որ Գանձակ-Եւլախ երկաթուղային ճանապարհը փակ էր, կ'որոշուի գունդն ուղարկիլ Նոր Բայազետ (Գավառ)-Դարալագյազ ճանապարհով: Գունդը կը յասնի Ելենովկա (Սեւան քաղաք), որտեղէն մինչեւ Նոր Բայազետ շուրջ 30 կիլոմետր է: Ճանապարհն կ'անցնէր թուրքական 6 գիւղերու միջով: Առաջին իսկ խումբը կը դառնա թաթարական հարձակման զոհը. կը սպանուի շուրջ 70 զինուոր, շատերը կը վիրավորուեն, թաթարները կը քանդեն հեռագրասիւնները եւ Նոր Բայազետին ու Երեւանին կապն ամբողջովին կը կտրուի: Այդ միջոցին Ելենովկային մօտ տեղի ունեցած հարձակումէն լիովին անտեղեակ էին Նոր Բայազետ:

Տեղեկութիւնը կը հասնի Երեւան, եւ Ազգային խորհուրդը նոր ուժեր կ'ուղարկէ. նախ՝ բանակցելու, իսկ անյաջողութեան պարագային՝ ուժով ճանապարհը բացելու համար:

«Որոշուած ժամին երեսփոխանութիւնը կ'երթա դեպի լիճը: Թուրքերն արցունքն աչքերուն կ'ընկնեն երեսփոխանիւթեան ոտքերը, հանցանքը կը գցեն «չար սատանային» վրայ եւ թողութիւն կը խնդրեն: Շուտով Ելենովկա կը հասնի Երեւանին պարտիզանական գունդը՝ երկու թնդանոթով եւ կը շարժուի է դեպի Նոր-Բայազետ: Հենց առաջին՝ Բղլու թուրքական գիւղին բնական ամրութենէ թուրքերը կրակ կը բացեն:

Գունդը ստիպուած կ'ըլլա անցնիլ պատերազմական գործողութիւններու: Կարճ դիմադրութենէ ետք թուրքերը կը փախչեն»: Ճանապարհը դեպի Նոր Բայազետ ամբողջովին կը վերականգնուի:

1918թ. Մարտին վերջը Տրապիզոնին բանակցութիւնները փակուողի էին մտած: Թուրքերը նախ մերժած էին Արեւմտեան Հայաստան հայկական ինքնավարութեան հարցը, այնուհետեւ Անդրկովկասեան պատուիրակութենէ պահանջիլ ընդունիլ Բրեստ-Լիտովսկին յաշտութեան պայմանները, եւ անյապաղ հանձնիլ Կարսը, Արդահանն ու Բաթումը:

Չնայած բանակցութիւնները դեռ կը շարունակուէին, Մարտ 30-ին թուրքերը վերջնագիր կը ներկայացնեն Բաթումիին ամրոցին հրամանատարին՝ սպառնալով, որ յակառակ պարագային Ապրիլ 1-ին սկսած են քաղաքին գրոհը: Այս պարագաներէն քանի մը օր առաջ պատվիրակութեան ղեկավար Չիսենկելին Թիֆլիսէն ստացած էր Անդրկովկասեան կառավարութեան հեռագիրը, որով կը համաձայնէին թուրքերուն զիջիլ Կարսին նահանգը, Արդւինին մաս մը, բայց ոչ մի կերպ՝ Բաթումը: Իր պատասխան հեռագիրին մէջ Չիսենկելին պնդած էր ընդունիլ Բրեստ-Լիտովսկին համաձայնագիրը:

Մարտ 28-ին Չիսենկելին թուրքական պատուիրակութեան ղեկավար Ռաուֆ Բեյին կը յայտնէ, որ իրենք կընդունեն, Բրեստին պայմանագիրը եւ հետագա բանակցութիւնները շարունակուելու են ատոր հիման վրայ:

1918թ. Մարտ 31-ին Գեգեչկորին Անդրկովկասեան սեյմին կը յայտնէ, թէ երկու թուրք սպաներ հանդիպած են Բաթումի պարետին եւ պահանջած են հանձնուիլ: Պարետը չի կատարած պահանջը:

Գեգեչկորին կը դատապարտեր թուրքերու քաղաքականութիւնը՝ նշելով, որ անոնք են դիմաժ յաշտութեան բանակցութիւններ սկսելու առաջարկով:

«Եթէ մենք կարծեինք, թէ այդ կարուի սոսկ Բրեստ-Լիտովսկին պայմանագիրին սանկցիա տալու համար, կառավարութիւնը չէր ստորանա մինչեւ կատակերգութեան, որուն վերածուեց յաշտութեան վեհաժողովը», - ըսած էր Գեգեչկորին: Խօսելով յեղափոխութեան եւ սահմաններու պաշտպանութեան անհրաժեշտութեան մասին՝ Գեգեչկորին կոչ կընէր քաղաքական ուժերուն միաւորուիլ եւ համատեղ ջանքերով դիմակայիլ արտաքին թշնամիին: Այդ օրուա քննարկման արդիւնքը Անդրկովկասեան սեյմը 4 կետէն բաղկացած բանաձեւ կընդունէ:

1. Յաշտութեան բանակցութիւնները կը դադարեցունեն եւ երեսփոխանութեան կառաջարկուի անմիջապէս հեռընալ Տրապիզոնէն:
2. Անդրկովկաս պաշտօնապէս պատերազմական դրութիւն կը յայտարարուի:
3. Կը ստեղծուի յատուկ կոլեգիալ մարմին ռազմական գործողութիւնները վարելու համար, որու կազմը կընդգրկուին զինուորական, ներքին գործերու եւ ֆինանսներու նախարարները:
4. Սեյմը կը դիմէ Անդրկովկասին ժողովուրդներուն՝ ըսելով, թէ յաշտութեան բոլոր միջոցները սպառուած են եւ «կը մնա զէնքը ձեռքին կանգնիլ ի պաշտպանութիւն հայրենիքին ու հեղափոխութեան»:

Հեռացում Տրապիզոնէն

Ստանալով Սեյմին հեռագիրը՝ անդրկովկասեան պատվիրակութիւնը Ապրիլ 1-ին կորոշէ հեռընալ Տրապիզոնէն՝ թուրքերուն չյայտնելով բուն պատճառը: Չիսենկելու հանձնարարութեամբ երկու հոգի կը մնան՝ թուրքերու հետ ծածուկ յարաբերութիւններ պահելու նպատակաւ:

«Պատվիրակութիւնը զգալով ինքզինքը ընիլ կացութեան մէջ եւ վախենալով ապագա աղետներէն՝ յաղորդեց թուրքական պատվիրակութեանը, թէ ինքը պարտաւորուած է մեկնիլ Թիֆլիս, եւ որ այդ մեկնումը պետք է նկատիլ ոչ թէ խզում, այլ բանակցութիւններու ժամանակաւոր ընդհատում: Չիսենկելին, որ միաժամանակ իրեն կը պահէր եւ իբրեւ վրաց ժողովուրդին ներկայացուցիչ, եւ, ինչպէս ետք պարզուեց, միւս երեսփոխաններու թիկունքը կը վարէր վրացական քաղաքականութիւն, Տրապիզոն թողեց ազգային-դեմոկրատներու պարագլուխ Վեշապելին՝ գործելու համար հօգուտ վրաց ազգային շահերու: Մնաց նաեւ ազգային-դեմոկրատ միւս պարագլուխ Գվազաւան»:

Թուրքական դրոշը Բաթումիին մէջ

Ալեքսանդր Խատիսյանը կը գրէ, որ իրենք բանակցութիւններու էին եկած յաշտութիւն կնքելու, սակայն կը հեռընային «պատերազմը տանելով»: Տրապիզոնէն պատվիրակութիւնն կուղեւորուի Բաթումի, սակայն ապրիլ 2-ին մօտնալով քաղաքին՝ անոնք կը տեսնեն թուրքական դրոշը եւ փոխում ուղղութիւնը: «Պայծառ, արեւոտ օր մըն էր: Օդը այնքան թափանցիկ էր, որ դիւրութեամբ հեռունները կտեսնէինք:

Յանկարծ, մեր նավապետը յուզուած մոտեցաւ ինձ ու Չիսենկելիին եւ կես ճայնով ըսավ. ամրոցին վրայ թուրքական դրոշակ կտեսնեմ, քաղաքը թուրքերուն ձեռքն է, եւ մենք չենք կրնար մտնիլ նավահանգիստ: Եւ իրաւ, Բաթումին ամրութեան վրայ կծածաներ թրքական դրոշակը եւ քաղաքը, անկասկած, թուրքերուն ձեռքն էր: Փոքրիկ խորհրդակցութիւնէ մը ետք, որոշեցինք մեր նավը ուղղել դեպի Փոթի: Քանի մը ժամ ետքը հասած էինք. ճանապարհին տեսանք բազմաթիվ նավեր ու նավակներ լեցուած վրացի զինուորներով, որոնք կփախչէին Բաթումէն»:

Թիֆլիս հասնելէն ետք հայկական պատվիրակութեան անդամներն կիմանան, որ Բաթումը հանձնուած էր առանց դիմադրութեան: Բաթումէն անմիջապէս ետք թուրքական բանակը շարունակէր էր առաջխաղացումը եւ գրաւեր Օզուրկէթն ու Աբասթումանը: Անդրկովկասեան պատվիրակութեան հեռընալէն մէկ օր անց Տրապիզոն կու գա էնվերը՝ Կովկասեան արշավանքը ղեկավարելու:

Յայտնիկը դառնա նաեւ, որ պատվիրակութեան անդամներէն երկու մահմեդական եւ մէկ վրացի Տրապիզոնէն մեկնածէին Կ.Պոլիս՝ դարձեալ առանձին բանակցութիւններու:

Թուրքական առաջխաղացումը կըստիպէր ամէն մէկին իր գլուխին ճարը տեսնիլ, եւ Անդրկովկասեան սեյմն արագօրէն կը քայքայուէր: Էնվերը յայտարարած էր, որ եթէ «հայերը թողնին իրենց ռուսական օրիենտացիան եւ ձեռք քաշեն անգլիացիներէն ու ընդգրկեն թուրքական օրիենտացիան, անոնք չեն ենթարկուի հալածանքին, իսկ եթէ շարունակեն կռուիլ Թուրքիոյ դէմ, անոնց ֆիզիկական գոյութեան մասին պատասխանատու ըլլալ չի կրնար ինքը՝ Էնվեր փաշան»:

ՄՇԱԿՈՒՅԹ

www.westernarmeniatv.com

ԽՆԴԻՐ Է ԴԱՐՁԵՐ ԱՄԲՈՋ ԱՇԽԱՐՀԸ. ՐԱՖՖԻ ՔՈՐԹՈՇԵԱՆ

Հայկական ճարտարապետությունը ուսումնասիրող հիմնադրամի փոխտնօրեն Րաֆֆի Քորթշեանը՝ step1.am լրատուականին հետ գրույցը անդրադարձեր է՝ Շուշիին Գոհար աղայի վերին մզկիթին շուրջ ծավալում աղմուկին:

Քորթշեանը նշեր է, որ Մզկիթը կառուցուել է 1883-1884թթ., ռուսական կայսրություն ժամակաշրջանը: Կրօնական պատկանելիությունը՝ շիա մահմեդականներու: Յատկանշական է, որ օտարազգի յեղինակները տեղի մահմեդական բնակչությունը անուաներ են Կովկասեան թաթարներ, մահմեդականներ, շիա մահմեդականներ, շիա պարսիկներ եւ այլ ազգության անուանում չկա: Մզկիթին ճարտարապետը Իրանի Ահար քաղաքը 1817 թ. ծնում Սաֆա Խանն է: Ծարտարապետական ոճը՝ իրանական իսլամական ճարտարապետության իսպահանեան դպրոցինը: Առկա արձանագրությունները գրում են արաբերեն, որպես ղուրանի լեզու եւ պարսկերեն, որպես կրօնական ճիւղին լեզու: Ծարտարապետ Սաֆա Խանը ռուսական կայսրության ժամանակաշրջանը Արցախ կառուցեր է շարք մը մզկիթներ: Իր թողած արձանագրությունները նշելով կառուցման թուականը, իրանունը՝ «կառուցող՝ ճարտարապետ քարբալայի Սաֆա Խան» եւ վայրը՝ «Ղարաբաղ»:

Վերջինս միտումնաւոր յաճախ կը ներկայացուի որպէս իր ծննդավայր, որը սակայն արաբերեն արձանագրության ոճէն պարզ է, որ ծննդավայրը չէ: Քորթշեանը անդրադառնելով այն ապատեղեկատուութեանը, որը կը տարածէ Բաքուն Շուշիի Վերին մզկիթին հետ կապում կը նշէ, որ յաղորդակցութեան նոր տեխնոլոգիաներու դարաշրջանը ապատեղեկատուութիւնը, որը յաճախ կօգտագործուի հասարակական կարծիքը շրջելու համար, խնդիր է դարձեր ամբողջ աշխարհին մէջ:

«Բաճուն նոյնպէս 30 տարի է, ինչ կ'իրականացնէ նմանատիպ քաղաքականութիւն, երբ լայնօրէն եւ պետական բարձր մակարդակով կ'օգտագործէ ապատեղեկատուութեան ուժը՝ Արցախին ժողովուրդին գոյութեան իրաւունքին դէմ, իր բազմակողմ պայքարը: Դեռ 1994-2014 թթ. երբ մզկիթը անմխիթար վիճակին մէջ էր, կեղծ լուսանկարներով կը շահարկուէր, որ հայերը, իբր կը սրբապղծեն մզկիթը: Իրական այն ինչպէս կը փաստէ կողքի ցուցանակը, կը պահպանուէր պետութեան կողմէն: Իսկ այդ կեղծ լուսանկարները օգտագործուել է անգամ մզկիթին վերանորոգումէն տարիներ ետք: Աւելին ըսեմ, մինարէն 1991-1992 թթ. աղբբեջանական զինուժին կողմէն օգտագործուել էր որպէս զինուորական հենակետ, որտեղ ալ տեղադրուած էր զինամթերքը վեր հանելու հարմարանք: «Ավրորա» ֆորումին շրջանակներ «Արեւելեան պատմական ժառանգութեան վերածնունդ» հիմնադրամին նախաձեռնութեամբ

եւ Արցախի Հանրապետութեան հովանաւորութեամբ, 2014-2019 թթ. իրականացուեց Շուշիի Գոհար մզկիթին վերանորոգումը, որը կարծես դժգոհութեան ու բողոքին առիթ չպետք է տար, սակայն տեղի ունեցաւ յակառակը:

Մզկիթի վերանորոգման հետ կապում իրադարձութիւնները վերածուեցին բազմամակարդակ ապատեղեկատուութեան շարունակական շղթայի:

Բաքուն կը բողոքէր, թէ իբր հայերը մզկիթը վերանորոգելով կը ցանկնան փոխիլ իրականութիւնը՝ կեղծելով արձանագրութիւնները եւ փոխելով ճարտարապետական ոճը այն ներկայացնիլ որպէս իրանական: Յետեւաբար սա մեծ յարում է խաղաղութեան բանակցութիւններուն: Անգամ Արցախի հայկական յուշարձաններու պաշտպանութեան համար 2021 թ. կազմակերպուած Վիեննայի գիտաժողովը չեղարկելու նպատակով, Ավստրիա Բաքուն դեսպանը գիտաժողովի կազմակերպիչներուն նամակ էր յղեր, որտեղ առկա էին կեղծ եւ ժամանակին չհամապատասխանող լուսանկարներ: Վերին Գոհար աղային մզկիթին անուան տակ ներկայացուել էր այլ մզկիթին լուսանկար:

Ապատեղեկատուութեան նոր ալիք մը բարձրացեր Շուշին աղբբեջանական բանակին կողմէն գրաւելէն ետք, երբ հայկական կողմին կատարած վերանորոգութիւնները սկսեցին վերագրուիլ Բաքուն: 2021 թ. Մայիսը պարզ դարձաւ, որ ընդամենի աւելացուել է գորգը եւ մակերեսային այլ քանի մը մանրամասներ: Վերջիններս ներկայացնելով որպէս հիմնական նորոգման աշխատանքներ: Անգամ երբ 2021 թ. Յունիսը Էրդողանը Ալիեւին հետ կը շրջէր Շուշի, վերջինս հայկական կողմին կատարած 5 տարուա նորոգումները վերագրեց իրեն»:

Հարցին թէ արդե՞ք հայերուն վերանորոգումը որեւէ կերպ վնասեր է մզկիթը: Քորթշեան պատասխանել է, որ Վերանորոգումն ըստ իս իրականացուել է ճարտարապետութեան ու այդ հոգեւոր կառոյցին պահանջներուն համահունչ, իրանական մասնագետներուն հետ խորհրդակցաբար ու որոշներու մասնակցութեամբ: Ծարտարապետական ոճին վերաբերող փոփոխութիւն մը չի կատարուել: Ամրակայուել են շէնքին քարե յատուածները, իսկ աղիւսէ յատուածները կատարուած են տեղային նորոգութիւններ, ինչպէս նաեւ ամբողջացուել մինարեներու վերնամասերը:

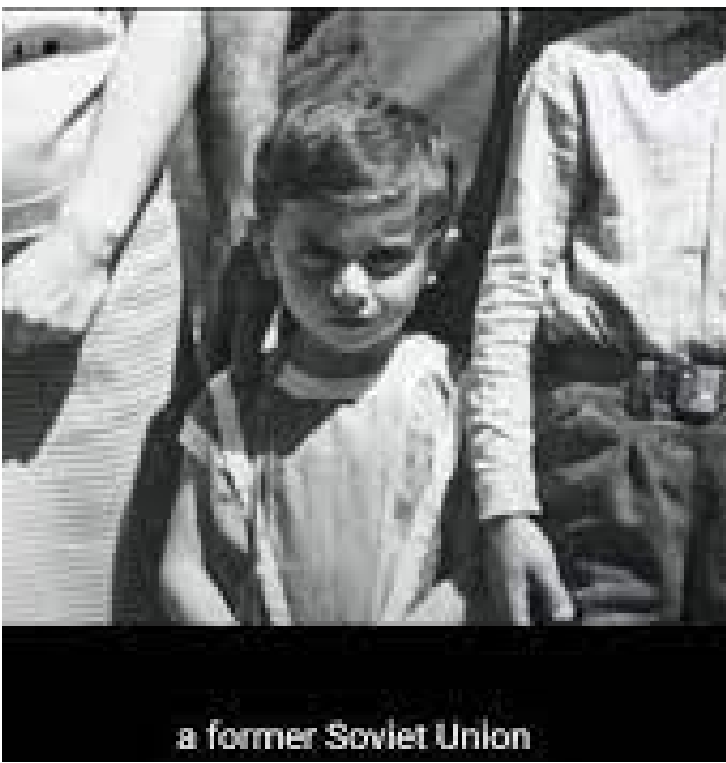
Յատկապես աղիսէ յատուածները եւ մինարեն նորոգութեք են Իրանի Թավրիզ քաղաքէն յրարիուած հմուտ վարպետներուն կողմէն: Փաստօրէն, Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային խորհրդի համար Շուշի հայերուն կողմէն կառուցուած Վերին Գոհար Աղային մզկիթը ոչ իրանական է, ոչ թաթարական, ոչ թուրքական, այն միանգամայն հայկական է եւ թոյլ է տուեր մահմեդական հայերուն կատարիլ իրենց ծեսերը:

ՀԱՅԿԱԿԱՆ «ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ» ՖԻԼՄՆ ԱՆՑԱԾ Է «ՕՍԿԱՐԻ» ՇՈՐԹԼԻՍՏԻՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ՓՈՒԼ

Յայտարարուած են «Օսկար»-ի 96-րդ մրցանակաբաշխութեան 88 միջազգային ֆիլմերէն կազմուած կարճ ցուցակները 10 կատեգորիաներու համար: Միջազգային խաղարկային ֆիլմ անվանակարգը քվեարկութեան յաջորդ փուլ են անցած 15 ֆիլմեր, որտեղ խաղարկային ֆիլմերու ցուցակին մէջ է Արեւելեան Հայաստանի ազգային կինոկէդրօնի կողմէն պետական ֆինանսական աջակցութիւն ստացած, ռեժիսոր՝ Մայքլ Գուրջեանի «Ամերիկացի» ֆիլմը:

Ջերմօրէն կը շնորհաւորենք ողջ ստեղծագործական կազմը եւ կը մաղթենք յաջողութիւններ ու յաղթանակ:

«Օսկար»-ի մրցանակաբաշխութեան անվանակարգերը կհայտարարուեն՝ 2024թ. Յունուար 23-ին, իսկ «Օսկար»-ի արարողութիւնը տեղի կունենա 2024թ. Մարտ 10-ին, Dolby թատրոնի Ovation Hollywood-ին մէջ եւ կհեռարձակուի ABC ուղիղ եթերով:

ԲԱՔՈՒ ԷԹՆԻԿ ՀԱԼԱՃԱՆՔՆԵՐՈՒ ԵՆԹԱՐԿՈՒԱԾ ՀԱՅԻ ՄԱՍԻՆ ՊԱՏՄՈՂ ՎԱՎԵՐԱԳՐԱԿԱՆ ՖԻԼՄՆ ԸՆԴԳՐԿՈՒԱԾ Է «ՕՍԿԱՐԻՆ» ՇՈՐԹԼԻՍԸ

Ռեժիսորներ Բեն Փրաուդֆուրթի եւ Քրիս Բաուերսի «Վերանորոգման վերջին խանութը» կարճամետրաժ վավերագրական ֆիլմը յայտնուած է Ամերիկեան կինօակադեմիային 96-րդ «Օսկար» մրցանակաբաշխութեան շորթլիստը՝ ընտրուած 15 ֆիլմերու հետ միասին:

Ֆիլմին առանցքը ընկած է հայ կերպար: Ֆիլմը կը պատմէ չորս նւիրեալ արհեստաւորներու մասին, որոնք լավ վիճակում կը պահպանեն աւելի քան 80 000 ուսանողական երաժշտական գործիքներ Լոս Անջելես քաղաքը:

Անոնց գլխաւոր մենեջերը Սթիվ Բաղրամեանն է, որը 1980-ականներուն Բաքու ենթարկուած է էթնիկ հալածանքներու:

Ֆիլմը «Լավագոյն կարճամետրաժ վավերագրական ֆիլմ» անվանակարգին շորթլիստը է յայտնուած՝ ընտրուելով այս անվանակարգը առաջադրուած 114 ֆիլմերէն: «Վերանորոգման վերջին խանութը» հասանելի է առցանց Los Angeles Times-ին [YouTube-եան ալիքը](#):

ԳԱՐԴՄԱՆ-ՇԻՐԻԱՆ-ՆԱԽԻՋԵՒԱՆ ՀԱՄԱՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ԲԱՔՈՒԻ «ՄՇԱԿՈՒԹԱՊԱՀՊԱՆ» ՎԱՆԴԱԽՋՄԻՆ ՄԱՍԻՆ

Գարդման-Շիրան-Նախիջեան համահայկական միութիւնը յայտարարութիւն է տարածած Բաքուին «մշակութապահպան» վանդալիզմին մասին :

«Վերջին շրջանը Բաքուն պարբերաբար կը կազմակերպէ մշակութային ժառանգութեան պահպանութեանը նւիրուած միջոցառումներ, պանելային քննարկումներ: Օրերս տեղի է ունեցած «Մշակութային ժառանգութիւն» խորագիրով համաժողովը, որու շրջանակները անցկըցուած են շարք մը պանելային քննարկումներ՝ նւիրուած նիւթական եւ ոչ նիւթական մշակութային ժառանգութեան պահպանութեան եւ արդի մարտահրավերներու խնդրին:

Կը թուա, թէ ըսուածը խնդրահարոյց չէ, սակայն խնդրահարոյց եւ նոյնիսկ զավեշտալի կը դառնա, երբ «մշակութային ժառանգութեան պահպանութեան» կողքին հատ առ հատ դնենք հայկական մշակոյթին այն նմուշները, որոնք անցած տասնամեակներու ընթացքը պարբերական եւ հետեւողական, համակարգային կերպով ոչնչացուած են ադրբեջանական իշխանութիւններու ուղղակի պատուերով:

Մշակոյթին պահպանութեան մասին անհանգստացող ադրբեջանական իշխանութիւնները կրնա՞ն արդեոք պատասխանիլ այն պարզ հարցին, թէ որտեղ են Հին Զուղային հազարաւոր խաչքարերը, եւ արդեոք բարոյական է գերեզմանատան տեղն հրաձգարան կառուցիլը, արդոյք բարոյական է Բաքուին հայկական եկեղեցին ֆիզիկապէս պահպանիլը, բայց որպէս պահեստ օգտագործիլը, արդեոք բարոյական է:

Շուշիի Սբ. Ղազանչեցոց եկեղեցին, ըստ «ճարտարապետական հարմարութեան» վերակառուցման ենթարկիլը կամ գերեզմանատան միջով ճանապարհ անցկըցնիլը, արդեո՞ք մշակութապահպան քայլ է Բաքուին հայկական ճարտարապետութեան իւրացումը եւ հայկականութեան առհասարակ մերժումը, որը եթէ ինչ-որ ժամանակ կարուեր լուռ եւ քողարկուած, ապա այժմ կարուի բացայայտ՝ առանց պատժելիութեան վախի, ինչն կառաջացնէ երեւոյթին շարունակականութեան աճող սպառնալիք:

Ասոնց պարզագոյն հարցեր են, որոնց պատասխանը գտնիլը մեծ ջանքեր չի պահանջեր. Սա կրօնական եւ էթնիկ խտրականութեան վառ դրսեւորում է, երբ կիսոսուի մէկ մշակոյթին պահպանութեան մասին, բայց գործնականը կիրականացուի մէկ այլ մշակոյթի տեղային ամբողջական ոչնչացում:

Կը ստացուի, որ մշակութակործան իշխանութիւնը կը խօսէ «մշակութապահպանութեան» մասին: Սա «մշակութապահպան» վանդալիզմ է, որը ժամանակակից աշխարհը նախադէպային սպառնալիք է տարածաշրջանային կայունութեանը եւ ժողովրդավարացմանը», - ըսուած է յայտարարութեան մէջ:

«ՎՐԱՍԿԷ ԾԵՐՔԵՐ» ՑՈՒՑԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

«Վրսկէ Ծերքեր» ցուցադրութիւնը այս տարի պետք է տեղի ունենար Արցախ՝ Մարտունիին շրջանի Եմիշճան համայնքը, սակայն յայտնի դեպքերու պատճառաւ այն տեղի ունեցաւ Երեւան՝ Արցախին մայրիկներու աջակցման կէդրօն ՀԿ-ին ջանքերով:

Ցուցադրութեան կը մասնակցէին աւելի քան 50 արտադրող, որոնցմէ ոմանք իրենց գործունեութիւնը սկսած էին դեռեւս Արցախ, իսկ ոմանք առաջին քայլերն կընեն՝ փորձելով մեղմացնիլ հետպարազմեան ծանր վիճակը:

Կազմակերպիչներու խօսքով՝ ցուցադրութիւնը ստացուած կարելի է համարիլ.

յաջողուեց մէկ հարկին տակ յաւաքել արցախցի տաղանդաւոր կիները, եւ պահ մը մասնակիցները կարծես յայտնուեր են Արցախ, իսկ այցելուներու խօսքով՝ ցուցադրութիւնը սպասուած էր ոչ միայն, որ անոնք կարողացան գնիլ արցախեան արտադրանք, այլ կարողացան յայտնուիլ վայրին մէջ մը, որտեղ ամէնուր արցախեան բարբառ էր, հարազատ մարդեր:

Կազմակերպիչներուն խօսքով՝ անոնք կարողացան փոքր գումարով կեանքի կոչիլ նվճար կամ խորհրդանշական գումարով աջակցիլ ծրագիրը:

Ցուցադրութեան արդիւնքներէն խօսելիս կազմակերպիչները կը նշեն, որ «Վրսկէ Ծերքեր» ցուցադրութիւնը ինքնանպատակ չէր, այլ յնարաւորութիւն էր ստեղծագործող կիներու իրար հետ համագործակցելու, գնորդներուն ու արտադրողներուն ծանօթանալու:

Եւ ատ ստացուեց. մասնակիցներէն շատերը տարբեր համագործակցութեան առաջարկներ են ստացեր, պատերներ գրանցեր, իսկ այն մարդերը, ովքեր չկրցան ներկայանալ ցուցահանդեսին, կը գրեն եւ տարբեր արտադրողներու տուեալներ կը ցանկընան վերցնիլ, որպէսզի ամանորեա գնումները հէնց արցախցի արտադրողներէն իրականացնեն:

ՀԱՍԱՐԱԿՈՒԹՒՈՒՆ

ՏԱԹԵԻՒՆ ՎԱՆԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼԻՐԸ ԵՒ ՏԱԹԵԻՒՆ ՄԵԾ ԱՆԱՊԱՏԸ ՇՈՒՏՈՎ ԿՊԱՇՏՊԱՆՈՒԵՆ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ԻՆ ԿՈՂՄԷՆ. ԳՐԻԳՈՐ ԱՄԻՐՋԱԵԱՆ

Արեւմտեան Հայաստանի Ազգային Ժողովի 3-րդ գումարման երեսփոխան՝ Գրիգոր Ամիրջանեան իր միկրոթլոգը գրեր է, որ Արեւելեան Հայաստանը «Զինուած յակամարտութիւններու պայմանները մշակութային արժեքներու պաշտպանութեան մասին» համաձայնագիրին շրջանակը «Տաթեւին վանական համալիրներ եւ Տաթեւին մեծ անապատ, ինչպէս նաեւ Որոտան գետին կիրճ» յուշարձաններու անսամբլին կներկայացնէ ուժեղացուած պաշտպանութեան կարգաւիճակ. ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի:

«Ընդլայնուած պաշտպանութիւնը՝ համաձայն ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ի 1954 թուականի Կանօնադրութեան, որը կցուեր է 1999 թուականին համաձայնագիրը, երկրորդ արձանագրութեամբ մշակուած մեխանիզմ է՝ զինուած յակամարտութիւններու պարագային մշակութային արժեքներու յատուկ պաշտպանութիւն սահմանելու համար:

Արեւելեան Հայաստանի կողմէն ներկայացուած յայտը հաստատուեր է ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ին մէջ կայացած «Զինուած ընդհարման պայմանները մշակութային արժեքներու պաշտպանութեան մասին համաձայնագիրի» (Հազա, 1954 թ.) կոմիտէին 18-րդ նստաշրջանը: Արեւելեան Հայաստանի արտաքին գործերու եւ պաշտպանութեան նախարարութեան, ինչպէս նաեւ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ին մէջ Արեւելեան Հայաստանի մշտական ներկայացուցչութեան հետ քննարկումներէն ետք «Պատմամշակութային ժառանգութեան գիտահետազոտական կէդրօնը» պատրաստեր է անուանակարգը եւ ներկայացուցեր այն. ՅՈՒՆԵՍԿՕ. Համաձայնագիրին տարբեր մակարդակներով անցած թեկնածութիւնը հաստատուեր է քարտուղարութեան կողմէն, որմէ ետք այն ընդգրկուեր է Կոմիտէին դեկտեմբերեան նստաշրջանին օրակարգը:

Ծրագիրին տեւողութիւնը 15 ամիս է:

«Տաթեւին եւ Տաթեւին մեծ անապատի վանական համալիրներ եւ Որոտան գետի կիրճեր» յուշարձաններու խումբը 1995 թուականին ընդգրկուեր է ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ին համաշխարհային ժառանգութեան օբյեկտներու նախնական ցանկը: Հաստատուած դրամաշնորհը միաժամանակ կստեղծէ բոլոր անհրաժեշտ նախադրեալները յուշարձաններու խումբը գլխաւոր ցուցակը ներառելու համար, որը նոյնպէս ներառուած է առաջիկա ծրագիրները»:

Թեմային աւելի մանրամասն կրնաք ծանօթանալ՝ Գրիգոր Ամիրջանեանին հրապարակած տեսանիւթը:

ՀԱՄՇԵՆՑԻՆԵՐՈՒ ՈՉ ԹԷ ՄԻՋԻՆԱՍԻԱԿԱՆ, ԱՅԼ ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԵՆԵՏԻԿԱԿԱՆ ԾԱԳՈՒՄ ՈՒՆԵՆ

Գենետիկական ծագման վիզուալիզացիային համար նախատեսված՝ Genoplot առցանց ծառայությունը յօդուած է յրապարակեր, որտեղ կը յաստատէ, որ համշենցիները ոչ թէ միջինասիական, այլ հայկական գենետիկական ծագում ունին:

Յօդուածը կը նշուի, որ Համշենցիները ուժեղ էթնիկ ինքնութիւն ունեցող հայերու մեկուսացում զնախարհագրական խումբ են, որոնք մինչեւ 20-րդ դարի սկիզբը տասնամեակները բնակուէր են Պոնտոսին տարածքը՝ Սեւ ծովին յարաւային ափը: Գիտնականները ատոնց ծագման վերաբերեալ ունեն այլընտրանքային տեսակետներ՝ որպէս իրենց ամենահավանական հայրենիք առաջարկելով համապատասխանաբար Արեւելեան Հայաստանը, Արեւմտեան Հայաստանը եւ Կէրօնական Ասիան: Genoplot առցանց ծառայութիւնը ճշտելու համար, թէ արդեօք Կ քրոմոսոմին չվերամիաւորուող մասի գենետիկական տուեալները կը սատարեն այս առաջարկներէն որեւէ մէկը, անոնք ստուգած են համշենական ծագումով 82 հայ տղամարդու 12 բիալելային եւ 6 միկրոարբանեակային Կ-քրոմոսոմային մարկերներ: Այս տուեալները յամեմատուէր են թեկնածու երեք տարածաշրջաններու ներկայացուցչական բնակչութեան համապատասխան տուեալներու յաւաքածուներու հետ: Համշենցիներու եւ այլ խումբերու միջեւ գենետիկ տարբերութիւնը զգալի է եւ կը յաստատէ համշենցիներու հայկական ծագման վարկածը՝ նշելով կէրօնական պատմական Հայաստանը որպէս նախնիներու ազգաբնակչութեան հայրենիք: Այս եզրակացութիւնն աւելի կ'ամրապնդուի խառնուրդներու վերլուծութեան արդիւնքներով, որոնք չեն հաստատեր համշենցիներու ծագման Կէրօնական Ասիային վարկածը: Գենետիկական բազմազանութեան արժեքները եւ գենետիկական հեռաւորութիւններու օրինաչափութիւնները կ'ենթադրեն համշենցիներու գենետիկական մեկուսացման բարձր աստիճան՝ համահունչ հայոց լեզուի յստակ եւ հին բարբառին պահպանմանը:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԸ ՀՆԱԳՈՅՆ ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ՖՈՐՈՒՄԸ

Արցախի հայկական պատմամշակութային ժառանգութեան յուշարձաններու միտումնաւոր ոչնչացման եւ ինքնութիւնը փոխելու քաղաքականութիւնը Թեհրան ներկայացուցեր է Արեւելեան Հայաստանի արտաքին գործերու փոխնախարար Վահէ Գեւորգեանը: ՀՀ արտաքին գործերու նախարարութեան փոխանցմամբ՝ Գեւորգեան Դեկտեմբեր 21-ին Թեհրան մասնակցած է Հնագոյն քաղաքակրթութիւններու ֆորումին 7-րդ նախարարական հանդիպմանը:

2017 թուականի Ապրիլը Աթենք տեղի ունեցաւ «Հնագոյն քաղաքակրթութիւններու առաջին ֆորումը», նախարարական համաժողովը, որուն կը մասնակցէին 10 երկրներ՝ Յունաստան, Չինաստան, Եգիպտոս, Բոլիվիա, Հնդկաստան, Իրաք, Իրան, Իտալիա, Մեքսիկա եւ Պերու:

Ֆորումին մասնակցող տասը երկրները կը ներկայացնէին հիմնական հնագոյն քաղաքակրթութիւնները՝ եգիպտական, հռոմեական, պարսկական, չինական, յունական, մայաներու, ինկերու, ացտեկներու, միջագետքին եւ Ինդուսին հովիտին քաղաքակրթութիւնները:

Առաջին ֆորումը կազմակերպուած է Յունաստանի ԱԳ նախարար Նիկոս Կոտզիասի նախաձեռնութեամբ եւ չինացի գործընկեր Վան Յիի աջակցութեամբ, ինչպէս նշեց յոյն նախարարը, պատմական մեծ մշակոյթ ունեցող պետութիւններու հանդիպումն այսօր արդիական է եւ կազդէ մարդկութեան վրայ՝ հանդիսանալով փափուկ եւ տնտեսական ուժի ձեւ մը:

Հայաստանը Հնագոյն քաղաքակրթութիւններու ֆորումին լիիրաւ անդամ է դարձեր 2018 թուականի Յուլիսը: Իրենց համաձայնութիւնը տուած են ֆորումին անդամ 8 երկրներ:

Կրնաք ափսոսալ, որ Արեւմտեան Հայաստանը, որպէս աշխարհի հնագոյն քաղաքակրթութիւններէն մէկը, դեռ չի մասնակցե միջազգային այս ֆորումը:

ԱՐԵՎՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԵՌՈՒՍԱԿԱՅԱՆԸ, ՅԱՒԱՏԱՐԻՄ ՄՆԱԼՈՎ ԻՐ ՍԿՋԲՈՒՆՔՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ՀԵՌՈՒՍԱԴԻՏՈՂԻՆ, ԿԸ ՇԱՐՈՒՆԱԿԷ ԻՐ ԱՆԽԱՓԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔԸ՝ ՆՈՐ ՄՈՏԵՑՈՒՄՆԵՐՈՎ: ԻՆՉՊԷՍ ԱՐԴԵՆ ԳԻՏԵՔ, ՄԵՐ ՀԵՌՈՒՍԱԿԱՅԱՆԸ ԻՆՔՆԱԳՈՎԱԶԴՈՎ ՉԻ ԶԲԱՂՈՒԻ, ԱՆՈՐ ՄԻՋՈՑՈՎ ԿԸ ՅԵՌԱՐՁԱԿՈՒԻՆ ԳԼԽԱԽՈՐԱՊԷՍ ԱՐԵՎՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆԸ, ՆԵՐԿԱՅԻՆ ԵՒ ԱՊԱԳԱՅԻՆ ՎԵՐԱԲԵՐՈՒՈՂ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱՅԼ ԵՆԹԱՏԵՔՍԵՐՈՎ, ԻՆՉՊԷՍ ՆԱԵՒ ՏԱՐԲԵՐ ԽՆԴԻՐՆԵՐ ՎԵՐ ՀԱՆՈՂ ԼՈՒՐԵՐ: ՄԵՆՔ ԹԱՓԱՆՑԻԿ ԵՒ ՅԱՍԱՆԵԼԻ ԿԵՐՊՈՎ ԿԸ ՆԵՐԿԱՅԱՑՆԵՆՔ ՆԱԵՒ ԱՐԵՎՄՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀԻ, ԿԱՌԱՒԱՐՈՒԹԵԱՆ, ԱԶԳԱՅԻՆ ԺՈՂՈՎԻ ԵՒ ՄԻՒՍ ԿԱՌՈՅՑՆԵՐՈՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱՆՑՈՒԴԱՐՁԸ:

ՍԻՐԵԼԻ՝ ՀԱՅՐԵՆԱԿԻՑՆԵՐ, ՁԵՐ ԱԶԱԿՑՈՒԹԵԱՄԲ ՄԵՐ ՀԵՌՈՒՍԱԿԱՅԱՆԸ ՅՆԱՐԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԱԼ ԱԻԵԼԻ ԿԸՆԴԼԱՅՆՈՒԻՆ ՈՒ ԿԱՄՐԱՊՆԴՈՒԻՆ: ՄԵՆՔ ՈՒԺԵՂ ԵՆՔ ՄԻԱՍԻՆ:

BANQUE DU BÉNÉFICIAIRE : 18206

SWIFT : AGRIFRPP882

IBAN : FR76 1820 6001 6060 2410 5442 422

BÉNÉFICIAIRE : ASSEMBLÉE DES ARMÉNIENS D'ARMENIE OCCIDENTALE (AAAO)

**WESTERN
ARMENIA**

Շաբաթաթերթը կազմված է Արևմտյան Հայաստանի պետական հեռուստատեսության հովանավորությամբ:
Բոլոր հեղինակային իրավունքները պաշտպանված են:

<https://westernarmeniatv.com/>
info@western-armenia.eu

QU'EST-CE QUE L'ARMÉNIE OCCIDENTALE ?

La patrie des **Arméniens** est les hauts **plateaux arméniens**, qui occupent une superficie de 400 000 km² et sont **situés entre trois mers** : la mer **Méditerranée**, la mer Caspienne et la mer Noire, avec une altitude moyenne de 1 500 à 1 800 m **au-dessus du niveau** de la mer.

Le point culminant des hauts **plateaux arméniens** est le sommet du mont Masis (5 165 mètres). Le **peuple arménien** est la population originaire de **6 provinces arméniennes** (Bitlis, Trabzon, Van, Karin, Kharberd, Tigranakert-Diyarbakir), **historiquement appelées** « Arménie, **puis Arménie turque**, et maintenant **Arménie Occidentale** », et Cilicie. États prospères. **Cependant**, les hauts **plateaux arméniens** furent le théâtre de conquêtes et de guerres des empires achéménide et byzantin, des Arabes, des Mongols et des Turcs seldjoukides. Entre 1894 et 1923, **trois gouvernements** turcs successifs, le gouvernement hamidien, le gouvernement des Jeunes Turcs et celui de Mustafa Kemal, ont perpétré le génocide des Arméniens en Arménie Occidentale, tuant près de **2 millions de personnes**.

Après le génocide, la plupart des Arméniens **d'Arménie Occidentale** autochtones ont été expulsés de leur patrie ancestrale et dispersés dans le monde entier. Aujourd'hui, ils vivent pour la plupart en exil victimes **des processus d'assimilation**.

Les Arméniens qui vivent encore en **Arménie Occidentale** occupée **continuent de** subir la pression du joug colonial des forces d'invasion turques.

Dans le cadre du processus de **reconstruction nationale**, une structure de l'État **d'Arménie Occidentale** continuatrice de l'Etat d'Arménie reconnue en 1920 a été formée, dont la **base est le Conseil national d'Arménie Occidentale**, qui a déclaré son existence à **Chouchi en Artsakh en 2004**.

- - Par décret russe du 29 décembre 1917, la Russie reconnaît le droit à l'autodétermination des Arméniens de l'Arménie turque jusqu'à leur indépendance,
- - Le 26 Février 1919, le Président de la Délégation Nationale Arménienne Boghos Nubar Pacha présente un Mémoire sur l'Arménie devant le Conseil Suprême des Puissances Alliées.
- - Le 15 Mai 1919, la Délégation Nationale, première gouvernance de l'Arménie Occidentale, élue par la Conférence Nationale Arménienne à Paris, est composée de Son Excellence Boghos Nubar Pacha, du Professeur A. Der-Hagopian, des docteurs H. Nevrouze et K. Pastermadjian et de MM. A. Tchobanian et V. Tékéyan. Elle travaillera de concert avec la Délégation de la République Arménienne, composée de MM. Aharonian, H. Ohandjanian et M. Bahadjanian et formera avec cette dernière la Délégation de l'Arménie Intégrale, dont la devise sera « l'Arménie Intégrale, libre, et indépendante dans ses limites historiques ».
- - L'Etat d'Arménie sur le territoire de l'Arménie Occidentale a été reconnu de facto le 19 janvier 1920 (Journée d'indépendance), par le Conseil Suprême des Puissances Alliées.
- - Le projet du Traité de Sèvres a été préparé à la Conférence de Londres en février 1920 et finalisé dans le cadre de la Conférence de San Remo, le 24 avril 1920.
- - L'Etat d'Arménie sur le territoire de l'Arménie Occidentale a été reconnu de jure, le 11 Mai 1920 par le Conseil Suprême des Puissances Alliées et par les Etats-Unis d'Amérique. Il est décidé que la capitale de l'Etat arménien sera Erzeroum (Karin).
- - Afin de faciliter l'adoption du Traité et d'appliquer les clauses de Sèvres, l'armée grecque a assailli le 23 Juin 1920 en Anatolie et à la Thrace avec l'encouragement et le soutien des États Alliés. Avec l'invasion l'une après l'autre de Bursa, de Balikesir, d'Uşak et de Nazilli, le but essentiel de ces attaques était de provoquer l'application du Traité de Sèvres et de ne pas permettre une quelconque modification dans les articles du Traité.
- - Par un Mémoire en réponse au projet du Traité de Sèvres remis le 11 mai 1920, la Turquie reconnaît un nouvel Etat arménien le 25 juin 1920. (Sur la base du Traité de Batoum du 4 juin 1918).
- - Le 25 juin 1920, Damat Ferit Pacha en délégation à Paris, présente cette proposition de paix alternative de l'Empire ottoman. Mais, cette alternative ne fut acceptée par les Puissances Alliées.
- - Le Conseil de la Souveraineté se réunissant le 22 Juillet 1920, sous la présidence du Sultan Vahidettin a considéré " qu'il préférerait avoir une faible existence que d'avoir une lourde perte " et a décidé l'adoption du Traité. Après que Tevfik Pacha n'eut pas signé ce Traité qui morcelle le territoire turc et qui ne convient pas du tout avec l'honneur et les sentiments nationaux, Reşat Halis Bey, (bey ; titre donné aux personnes notables), et Rıza Tevfik (Bölükbaşı) Bey, chargés par Damat Ferit ont signé le Traité le 10 Août 1920.
- - L'Etat d'Arménie, les principales Puissances Alliées, les Puissances Associées et la Turquie ont signé le Traité International de Sèvres, le 10 août 1920.
- - Le 22 novembre 1920, le Président Woodrow Wilson signe la Sentence arbitrale définissant les frontières entre l'Etat d'Arménie sur le territoire de l'Arménie Occidentale et la Turquie.
- - Le 17 Décembre 2004, à l'initiative d'Arménag Aprahamian, le Conseil National des Arméniens d'Arménie Occidentale déclare son existence à Chouchi en Artsakh libéré.
- - Le 20 Janvier 2007, à Stépanakert en Artsakh, les délégués de l'Assemblée des Arméniens d'Arménie Occidentale adoptent une déclaration officielle sur les droits des Arméniens d'Arménie Occidentale, nation autochtone.
- - Le 17 septembre 2007, par 144 Etats, l'ONU adopte la Déclaration sur les Droits des Peuples Autochtones, qui leur reconnaît leur droit à l'autodétermination.
- - Le 04 février 2011, le Conseil National sous la présidence d'Arménag Aprahamian constitue un gouvernement de l'Arménie Occidentale.
- - Le 24 janvier 2013, le Conseil National et le gouvernement d'Arménie Occidentale déclarent communément le projet de constitution d'un Parlement d'Arménie Occidentale par des élections démocratiques. Le 16 décembre 2013, 64 députés sont officiellement élus par les Arméniens d'Arménie Occidentale inscrits sur la liste électorale.
- - Le 16 décembre 2013, le 1er Président de la République d'Arménie Occidentale Arménag Aprahamian, est officiellement élu par les députés du Parlement. - Le 23 février 2014, un décret Présidentiel déclare que la République d'Arménie Occidentale est l'Etat continuateur de l'Etat d'Arménie reconnu en 1920.
- - Le 16 Février 2014, un Décret Présidentiel officialise le siège du Conseil National et du Gouvernement à Karin (Erzeroum) en Arménie Occidentale.
- - Le 09 Mai 2016, au nom de l'Arménie Occidentale, par décret, le Président de la République d'Arménie Occidentale adopte la Constitution Nationale de la République d'Arménie qui est signée et approuvée par tous les citoyens d'Arménie Occidentale.

-
- - Le 24 Juin 2016, au nom de l'Arménie Occidentale, le Président Arménag Aprahamian ratifie le Traité International de Sèvres.

Ainsi, le Traité de Sèvres a consacré de façon officielle et indiscutable les droits des Arméniens sur certains territoires appréhendés par les Turcs.

Et, ces territoires d'Arménie Occidentale ayant été vidés de leurs populations par les déportations et les massacres, il était assurément nécessaire, tant sur le plan historique que juridique, que ces droits fussent proclamés. Le premier génocide contemporain avait ainsi été sanctionné par la réparation accordée au peuple arménien qui en fut la victime. On avait admis que la violence et le crime ne conféraient pas un droit au peuple qui l'a perpétré. Il est hautement regrettable que les signataires du Traité de Sèvres aient ensuite par lassitude ou par un intérêt illusoire, oublié les Arméniens. Mais le Traité de Lausanne ne pouvait faire disparaître les droits de ces derniers.

Du reste, ce Traité est inopposable, conformément au Droit International, au peuple arménien qui n'y était pas partie alors qu'il était signataire du Traité de Sèvres. Le droit international public décide que lorsqu'un traité collectif est abrogé et remplacé par un autre, ce dernier ne sera pas opposable à l'Etat signataire du premier qui n'aura pas été partie au second. Pour cet Etat, le premier y traité continue à avoir effet. En conséquence, l'Arménie, signataire du Traité de Sèvres, mais écartée du Traité de Lausanne, peut légitimement demander l'application des dispositions du Traité de Sèvres.

C'est au surplus le cas type du traité léonin obtenu par la force ou la contrainte militaire ou diplomatique et dont la validité est contestée de façon générale.

Sans doute la Commission du Droit International créée par l'ONU, le 21 novembre 1947, et qui procède à l'examen des traités léonins, sera-t-elle amenée à examiner la validité du Traité de Lausanne au regard du droit international public. Un traité qui bafoue le droit et l'équité est toujours éphémère. Il est source de déséquilibre et non de paix. Le peuple arménien d'Arménie Occidentale, quand bien même génocidé est tenace, il demande que justice lui soit enfin rendue. Ses droits sont imprescriptibles, de même que le sont les crimes contre l'humanité aux termes de la loi internationale.

Pour sa part, le Parlement français l'a rappelé par une loi ; « les crimes contre l'humanité, tels qu'ils sont définis par la Résolution des Nations Unies du 13 février 1946 prenant acte de la définition des crimes contre l'humanité telle qu'elle figure dans la Charte du Tribunal International du 8 août 1945, sont imprescriptibles par nature ».

Quand bien même si le Traité de Sèvres n'a pas été ratifié par toutes les parties, comme par exemple la France, il a été appliqué par ces mêmes parties qui ne l'ont pas ratifié, par exemple la question des Mandats de protection des populations civiles de la part de la France en Cilicie, de la Grande-Bretagne, et de l'Italie qui n'ont pas été respectés.

Pour mieux comprendre le système de ratification des parties signataires du Traité de Sèvres, il est important d'étudier la Constitution nationale de chacun des Etats signataires y compris de l'Empire ottoman (Turquie). Par exemple, suite au Conseil de souveraineté du Sultan Mehmed VI en date du 22 juillet 1920, le Sultan ordonne la signature du Traité de Sèvres, ce qui équivaut sur la base de la Constitution ottomane à une ratification.

Les chiffres révélés sur les Réparations dans cette étude, ne prennent pas compte de l'ensemble de la période génocidaire, ainsi que des caractéristiques présentées à la Conférence de la Paix par Boghos Nubar en février 1919 à Paris.

Les Arméniens doivent exiger entre autres de la part des Etats signataires, la ratification du Traité de Sèvres.

Prétendre la non mise en vigueur du Traité de Sèvres ou son remplacement fait partie de la politique turque anti-arménienne et évidemment anti-Arménie Occidentale.

Jamais un Traité de paix communément appelé Traité de Sèvres n'a fait l'objet d'une politique aussi agressive pour essayer de le remplacer, face aux populations concernées.

Pour pouvoir tenter de remplacer le Traité de Sèvres sans pouvoir le réviser, certains Etats et forces politiques ont organisé le Traité d'Alexandropol (2 décembre 1920), le Traité de Moscou (16 mars 1921), le Traité de Kars (20 octobre 1921), le Traité ou accord d'Angora (20 octobre 1921), le Traité de Lausanne (24 juillet 1923), l'accord avec l'organisation kurde Hoyboun (1927), la Résolution politique sur la Question arménienne du Parlement européen (18 juin 1987), la situation en Arménie soviétique (1988/1989), la première guerre en Artsakh, la destruction du cimetière de Jugha (14 décembre 2005) au Nakhitchévan, la seconde guerre en Artsakh, ayant comme conséquences, les prochains (futurs) accords entre l'Azerbaïdjan, la Turquie et la République d'Arménie (Orientale).

Tout ceci n'a pas suffi (ces accords n'étant pas juridiquement légitimes), et ne suffira pas pour remplacer le Traité de Sèvres et pour freiner les revendications de l'Arménie Occidentale et l'exequatur de la Sentence arbitrale du Président Woodrow Wilson.

Le 23 août 1990, dans ses limites administratives, la république soviétique d'Arménie s'est déclarée indépendante de l'Union soviétique qui a occupé le territoire de la république d'Arménie depuis le 02 décembre 1920, déjà reconnue à l'époque comme Etat indépendant.

Par sa déclaration d'indépendance et l'article 11, elle reconnaît qu'un génocide des Arméniens a eu lieu en Arménie Occidentale.

La séparation de la république soviétique d'Arménie de la république d'Arménie de 1920 a été actée par le parlement de la république nouvellement déclarée, le 21 septembre 1991.

La nouvelle république d'Arménie ne se déclarant ni comme Etat successeur ni Etat continuateur de la république d'Arménie de 1920 a renoncé à toutes revendications vis-à-vis de la Turquie.

Par conséquent, une attribution distincte des tâches et une séparation des rôles entre les composantes occidentale et orientale de la nation arménienne, et la coordination de leurs efforts pourraient contribuer à une solution optimale de leurs problèmes nationaux. C'est pourquoi non seulement l'Arménie Occidentale n'a pas renoncé à ses droits, mais également elle n'a pas renoncé à ses devoirs en direction de sa population et en direction des Etats l'ayant reconnu comme souveraine, libre et indépendante.

- Le 09 août 2016, au nom de l'Arménie Occidentale, le Président ratifie la Convention des Nations Unies sur le droit de la mer.

- Le 01 Octobre 2016, au nom de l'Arménie Occidentale, le Président ratifie la Convention concernant les Droits et les Devoirs des Etats.

- Le 20 janvier 2017, au nom de l'Arménie Occide

- Le 17 décembre 2018, 77 députés sont officiellement élus par les Arméniens d'Arménie Occidentale inscrits sur la liste électorale.

- Le 18 janvier 2019, le Président de la République d'Arménie Occidentale, Arménag Aprahamian, est officiellement réélu par les députés du Parlement pour un second mandat.

- Le 19 janvier 2020, le nouveau gouvernement présente son projet gouvernemental devant les députés de l'Assemblée Nationale de l'Arménie Occidentale.

- Le 10 août 2020, les Arméniens d'Arménie Occidentale, leur président, leur gouvernement, et leur parlement commémorent officiellement le Centenaire de la signature du traité international de paix signé à Sèvres.

- Le 27 septembre 2020, débute la seconde guerre en Artsakh déclenchée par l'Azerbaïdjan appuyée par une coalition internationale d'Etats et de terroristes djihadistes en provenance de Syrie.

- Le 08 novembre 2020, les forces armées azéries annoncent l'occupation de Chouchi.

- Le 1er mars 2021, Le Parlement d'Artsakh déclare les territoires sous contrôle de l'Azerbaïdjan suite à la guerre de 44 jours comme territoires occupés.

<http://www.nankr.am/hy/4027>

- Le 1er mars 2021, Le Parlement de l'Arménie Occidentale adopte la Loi sur l'Artsakh reconnaissant le droit à l'autodétermination des Arméniens d'Artsakh et leur autonomie sur la base de la reconnaissance territoriale de la Conférence de San Remo et du Traité de Sèvres comme partie intégrante de la République d'Arménie de 1920.

MESSAGE DE FÉLICITATIONS DU PRÉSIDENT ARMENAG APRAHAMIAN POUR LE NOUVEL AN

Chers compatriotes,

Je vous félicite tous à l'occasion du Nouvel An.

Les moments cruels et difficiles que le peuple arménien a connus ces dernières années ne doivent pas être un motif de déception, mais doivent être un motif de lutte pour le bien-être des générations futures, pour les droits de notre peuple, pour l'avenir de notre patrie, avec une force et une vigueur nouvelles.

J'espère qu'à partir de 2024, le peuple arménien ouvrira une nouvelle page d'unité, d'objectif et de nouvelle idéologie nationale. L'histoire a montré à maintes reprises que la volonté et l'esprit patriotique du peuple arménien peuvent être le remède à nos blessures et la pierre angulaire de nos victoires.

Je vous assure qu'au terme d'un travail acharné et d'une lutte unie, le jour viendra bientôt où chaque Arménien vivra dignement dans sa patrie *de jure*.

Chers compatriotes,

Je souhaite que cette année soit une année de paix, de stabilité et de développement pour l'Arménie Occidentale, l'Arménie Orientale et le monde.

LE 28 DÉCEMBRE, LE PRÉSIDENT ARMENAG APRAHAMIAN RÉPONDRA AUX QUESTIONS DE NOS COMPATRIOTES

Le Président de l'Arménie Occidentale, Armenag Aprahamian, prononcera un discours à la fin de l'année, le 28 décembre,

Afin d'assurer le bon déroulement de la séance de questions-réponses, veuillez envoyer vos questions à la page Facebook de WesternArmenia TV.

La période de soumission des questions s'étendra du 25 au 27 décembre et se terminera à 18 heures. Veuillez noter qu'au début de chaque question, il est nécessaire d'indiquer votre nom complet, votre lieu de résidence et votre profession.

Les questions doivent être brèves et claires. Les questions-réponses seront diffusées sur la chaîne de télévision publique d'Arménie Occidentale, ce qui permettra aux téléspectateurs de communiquer directement avec le Président.

LISTE DES DÉPUTÉS DE LA TROISIÈME LÉGISLATURE DE L'ASSEMBLÉE NATIONALE D'ARMÉNIE OCCIDENTALE

L'Assemblée nationale d'Arménie occidentale est l'organe législatif suprême de l'Arménie Occidentale.

Les élections de la 3e législature de l'Assemblée nationale d'Arménie Occidentale ont eu lieu en décembre 2023.

Le nouveau parlement comptera 62 députés. La Commission électorale centrale a indiqué que la première session du parlement nouvellement élu aura lieu en janvier.

Les députés de la troisième législature de l'Assemblée nationale d'Arménie Occidentale sont :

Vrej Aprahamian, Jean Ghazarossian, Armenag Aprahamian, Lydia Margossian, Nelly Harutyunyan, Seda Melikyan, Gayane Tadevosyan, Benjamin Hovhannisyan, Simon Taronyan, Andranik Pertakian, Sargis Stambultsyan, Arman Khachikyan, Vardan Simonian, Aramazd Arbagyan, Shant Yergatyan, Areg Pilvankyan, Sargis Naroyan, Margarita Davtyan, Suren Shahumyan, Paruyr Shahumyan, Arman Grigoryan, Arman Khachatryan, Armen Pedoyan, Hrach Yagan, Hovhannes Davtyan, Vrej Abejian, Narine Sahakyan, Simon Gasparian, Murad Surenian, Ashot Harutyunyan, Marietta Dumikyan, Karine Grigorian, Alejandro Dorumian, Violetta Aghayan, Arman Hakobyan,

Armenuhi Sahakyan, Vardan Zarenikyan, Zaruhi Khachatryan, Martiros Kakoyan, Anahit Ohanyan, Ararat Hovhannisyan, Samuel Julian, Vazgen Sislyan, Renik Avetisyan, Khachik Haijanyan, Mirta Satchyan, Alexander Nazaryan, Lala Aslikyan, Pathilia Aprahamian, Ara Pahlevanian, Martin Khanyan, Ruzan Mkhitarian, Hovhannes Manukyan, Nune Balayan, Anna Grigoryan, Krikor Amirzanyan, Simon Melkonyan, Khosrof Iliozer, Armen Avdalyan, Arman Mazgertyan, Igor Azaryan, Suzy Vardanyan.

**DÉCRET DU PRÉSIDENT DE LA
RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE
OCCIDENTALE N° 98**

Le 28 septembre de cette année, le Président de la République d'Arménie Occidentale, Armenag Aprahamian, a signé un décret concernant les droits des Arméniens d'Artsakh. Selon le premier article de cette ordonnance, l'Arménie Occidentale continue de protéger les droits des Arméniens d'Artsakh sur son territoire et ses institutions conformément au droit international.

Dans le deuxième article de l'ordonnance du Président Armenag Aprahamian du 28 septembre, il a été réaffirmé une fois de plus l'occupation partielle ou totale par la force militaire des autorités de Bakou de l'Artsakh (Karabagh), qui est une partie indissociable de l'État arménien reconnu dans 1920, y compris la délimitation et la démarcation de sa frontière avec l'Azerbaïdjan, devait être réalisée par le biais de négociations conformément à l'article 92 du Traité de Sèvres tenant compte de tous les crimes contre l'humanité en direction des Arméniens depuis l'existence de son Etat.

Le troisième article du décret n°98 stipule que, depuis la situation de guerre du 27 septembre 2020, les souffrances du peuple indigène arménien d'Artsakh sont soumises à l'application du génocide contre l'humanité, conformément à la Convention pour la prévention et la répression du génocide crime contre l'humanité, adopté en 1948.

Le Président de l'Arménie Occidentale, Armenag Aprahamian, a annulé et invalidé la décision signée par M. Samvel Shahramanyan (le décret mentionné ci-dessous), qui n'est pas conforme à la Constitution nationale de la République d'Arménie Occidentale, en vertu de la quatrième clause de l'article No. 92.

Après que ce décret ait été ratifié, il a été inclus et publié au Journal officiel de la République d'Arménie Occidentale.

Il convient de rappeler que le Président de l'Arménie Occidentale, Armenag Aprahamian, a signé le décret sur les droits des Arméniens d'Artsakh, le 28 septembre 2023.

**« L'ARTSAKH A UN AVENIR :
C'EST NOUS ! » RÉUNION ZOOM**

Le 23 décembre a eu lieu la réunion Zoom « L'Artsakh a un avenir : C'EST NOUS ! », organisée par le gouvernement de l'Arménie Occidentale, le Mouvement pour le salut de l'Artsakh et l'Union patriotique de Chouchi. Les natifs de l'Artsakh ont pris part à la réunion.

Au cours de la réunion, le président de la République d'Arménie Occidentale Armenag Aprahamian, le président de l'Union patriotique de Chouchi Ashot Harutyunyan et d'autres ont pris la parole.

Le président Abrahamyan a parlé des détails des poursuites intentées contre les autorités de Bakou sur la base des plaintes des habitants de l'Artsakh et du processus en cours devant la Cour européenne des droits de l'homme et a déclaré que les premiers verdicts ont commencés depuis le 19 décembre 2023.

Lors de la réunion, les questions touchant les réfugiés d'Artsakh ont été discutées dans le cadre du sujet, auquel le Président de la République d'Arménie Occidentale, M. Armenag Aprahamian, a répondu avec des arguments clairs.

ԱՐԵՎԻՍՏԵԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿԱՌԱՎՐՈՒԹՅՈՒՆ
ԱՐՑԱԽԻ ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ՇԱՐՃՈՒՄ
ՇՈՒՇԻ ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆ

**ԱՐՑԱԽԻ ՈՒՆԻ ԱՊԱԳԱ:
ՄՈՒՆՔ ԵՆՔ**

Այս օրվան Հայաստանի Հանրապետության նախագահ Արմենակ Աբրահամյանից կանոնադրաբար արցախցի փախստականներին հուզող հարցերին

ԱՄՍԱԹԻՎ
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ 23

ԺԱՄԸ
10:00 PM PARIS | 13:00 PM YEREVAN

ZOOM

www.WESTERNARMENIATV.COM

LE 19ÈME ANNIVERSAIRE DU CONSEIL NATIONAL D'ARMÉNIE OCCIDENTALE

Le Conseil National des Arméniens d'Arménie Occidentale Exprimant la volonté unie du peuple Arménien en exil ;

Conscient de ses responsabilités historiques pour la destinée de la nation Arménienne engagée dans la réalisation des aspirations de tous les Arméniens et la restauration d'une justice historique ;

Se référant aux principes universels de la déclaration des droits de l'homme, et d'une manière générale aux normes reconnues par les lois internationales ;

Exerçant le droit des peuples à l'autodétermination ;

DECLARE

Le début du processus de reconstitution d'une Nation mettant en place la question de la création d'une société démocratique fondée sur le principe de la justice ;

1. L'Arménie dite « turque » est rebaptisée Arménie Occidentale (Hayrénik). L'Arménie Occidentale (Hayrénik) aura un drapeau, des armoiries et un hymne national.

2. L'Arménie Occidentale (Hayrénik) sera un état autonome, doté d'une autorité suprême nationale, d'une indépendance, d'une souveraineté et de pouvoirs plénipotentiaires. Seule la constitution et la Justice de l'Arménie Occidentale (Hayrénik) seront reconnues au sein du Conseil National.

3. Le garant de l'Arménie Occidentale (Hayrénik) est le peuple aujourd'hui en exil, qui exerce l'autorité directement et par l'intermédiaire des ses représentants sur la base de la Constitution et des lois. Le droit de parler au nom du peuple de l'Arménie Occidentale (Hayrénik) appartient exclusivement au Conseil National.

4. Tous les membres pouvant justifier de leur situation d'exilé et de leur origine par la filiation, même après plusieurs générations sont considérés comme membres d'Arménie Occidentale (Hayrénik). Les membres d'Arménie Occidentale (Hayrénik) sont protégés et aidés par le Conseil National. Le Conseil National garantie à tous ses membres la liberté et l'égalité.

5. Dans l'objectif de garantir la sécurité des biens et personnes et l'inviolabilité de ses frontières, l'Arménie Occidentale (Hayrénik) crée sa propre structure de défense, organes d'état et de sécurité publique sous la juridiction du Conseil National. L'Arménie Occidentale (Hayrénik) détermine indépendamment la réglementation du service national pour ses membres. Les forces de défense d'Arménie Occidentale (Hayrénik) peuvent être déployées uniquement par une décision de son Conseil National, sous le haut commandement du Président du Conseil National.

. Sur le plan du droit international, l'Arménie Occidentale (Hayrénik) mène une politique extérieure indépendante. Elle établit des relations directes avec les autres États, et participe aux activités des organisations internationales.

7. La richesse nationale de l'Arménie Occidentale (Hayrénik), est son peuple, son territoire, sous-sol, espace aérien, eaux, et autres ressources naturelles, tant économiques qu'intellectuelles et les compétences culturelles sont la propriété de la Nation. Le contrôle de leur administration, leur utilisation, leur jouissance et leur possession sont déterminées par les lois d'Arménie Occidentale (Hayrénik).

8. L'Arménie Occidentale (Hayrénik) détermine les principes et la réglementation de son système économique, peut créer sa propre monnaie si nécessaire, sa banque nationale, son système de prêts financiers, taxes et services divers, basés sur le système des diverses formes de propriétés de biens.

9. En son sein, le Conseil National garantit la liberté de parole, de presse et de conscience ; séparation des pouvoirs législatifs, exécutifs et judiciaires ; un système unioniste ; respect des courants d'opinion; dépolitisation des fonctionnaires et des forces de défense.

10. Le Conseil National garantit l'usage de l'arménien occidental en tant que langue nationale dans tous les domaines de la vie. Le Conseil National crée son propre système d'éducation et de développement scientifique et culturel.

11. Le Conseil National tient à soutenir le devoir de réalisation de reconnaissance internationale du génocide des Arméniens de 1894 à 1923 perpétré par les gouvernements Turcs successifs, sur son territoire (Arménie Occidentale, Hayrénik) au moment de l'occupation.

12. Le Conseil National soutien la réinstallation des descendants des exilés, qui s'accompagnera donc du versement d'indemnités compensatrices des préjudices subis en créant un Fond International en grande partie financée par les Etats reconnus responsables du Génocide des Arméniens.

13. Cette déclaration sert de bases pour le développement de la Constitution de l'Arménie Occidentale (Hayrénik) et jusqu'à ce que la Constitution soit approuvée, comme base pour l'introduction des lois et amendements de la constitution actuelle ; et pour le fonctionnement des autorités nationales et le développement de la nouvelle législation.

Lieu et Date : A Chouchi, le 17 Décembre 2004

LE CONSEIL NATIONAL DES ARMENIENS
D'ARMENIE OCCIDENTALE

ÉLECTIONS LÉGISLATIVES EN ARMÉNIE OCCIDENTALE: KRIKOR AMIRZAYAN

Simon Melkonyan, Krikor Amirzayan, Khosrof Iliozer et Hovhannès Manukyan ont élus députés au Parlement de l'Arménie Occidentale

La Commission électorale du Parlement de la République d'Arménie Occidentale avait présenté au mois de mai dernier, la liste de 114 candidats aux Elections législatives 2023 du Parlement de l'Arménie Occidentale.

De Valence et sa région, 4 candidats étaient inscrits sur cette liste des Elections législatives, Simon Melkonyan, Krikor Amirzayan, Khosrof Iliozer et Hovhannès Manukyan qui furent élus.

Une campagne électorale qui passa par des dizaines de rencontres-débats sur le net à travers l'application Zoom qui forgea les groupes constitués dans leur désir de représenter les intérêts de l'Arménie Occidentale, visant à revendiquer ce territoire arménien, « peuple autochtone » qui s'étend depuis le Plateau arménien -que la Turquie kémaliste baptisa par le nom d'Anatolie afin de faire oublier ses propriétaires Arméniens- jusqu'aux confins de l'Artsakh au Sud-Caucase. L'Arménie Occidentale dont le président est Armenag Aprahamian.

Des dizaines de milliers de citoyens disposant de la citoyenneté de l'Arménie Occidentale -une organisation reconnue par l'ONU- ont été invités à voter pour le candidat de leur choix parmi les 114 inscrits. Le résultat des urnes par votes sur le net est connu. 62 candidats qui reçurent les voix nécessaires à leur élection, furent élus le 15 décembre députés de l'Arménie Occidentale pour un mandat de cinq ans.

Informations sur le Site : Western Armenia TV

SUR LA QUESTION DES ARMÉNIENS D'ARMÉNIE OCCIDENTALE

Début mars 1918, afin de renforcer la défense de l'Artsakh et du Zangezur, par décision du Conseil national arménien de Tiflis, le régiment des habitants de l'Artsakh et du Zangezur a été créé, qui devait se rendre en Artsakh sous le commandement du colonel Melik -Shahnazaryan.

La route ferroviaire Gandzak-Yevlakh étant fermée, il a été décidé d'envoyer le régiment le long de la route Nor Bayazet (Gavar)-Daralagyaz. Le régiment a atteint Yelenovka (ville de Sevan), d'où il se trouve à environ 30 kilomètres de Nor Bayazet. La route traversait 6 villages turcs. Le premier groupe a été victime de l'attaque tatare, environ 70 soldats sont tués, de nombreux blessés, les Tatars détruisent les poteaux télégraphiques et la liaison entre Nor Bayazet et Erevan est complètement coupée. Pendant ce temps, les habitants de Nor Bayazet ignoraient totalement l'attaque près d'Elenovka.

L'information parvient à Erevan et le Conseil national envoie de nouvelles forces, pour d'abord, négocier, et en cas d'échec, ouvrir la voie par la force. « A une certaine heure, la délégation se rend vers le lac. Les Turcs sont tombés aux pieds du Parlement les larmes aux yeux, ont imputé le crime au « diable maléfique » et ont demandé pardon. Bientôt, le régiment de partisans d'Erevan doté de deux canons arrive à Yelenovka et se dirige vers Nor-Bayazet. Les Turcs ont ouvert le feu depuis les toutes premières fortifications naturelles du village turc de Bghlu.

Le régiment est contraint de se lancer dans des opérations militaires. Après une courte résistance, les Turcs s'enfuient. » La route de Nor Bayazet est en cours de restauration complète.

Fin mars 1918, les négociations de Trébizonde étaient dans une impasse. Les Turcs ont d'abord rejeté la question de l'autonomie arménienne en Arménie Occidentale, puis ont demandé à la délégation transcaucasienne d'accepter les termes du traité de paix de Brest-Litovsk et de remettre immédiatement Kars, Ardahan et Batum.

Bien que les négociations soient toujours en cours, le 30 mars, les Turcs ont présenté un ultimatum au commandant de la forteresse de Batum, menaçant de lancer une attaque contre la ville le 1er avril. Quelques jours avant ces événements, le chef de la délégation, Chkhenkeli, avait reçu de Tiflis un télégramme du gouvernement transcaucasien acceptant de céder aux Turcs la province de Kars, une partie d'Ardvin, mais pas Batum.

Dans son télégramme de réponse, Chkhenkeli a insisté pour accepter l'accord de Brest-Litovsk. Le 28 mars, Chhenkeli a informé Rauf Bey, le chef de la délégation turque, qu'ils acceptaient l'accord de Brest-Litovsk et que d'autres négociations se poursuivraient sur cette base.

Le 31 mars 1918, Gegechkorin informe le Seim transcaucasien que deux officiers turcs ont rencontré une résistance à Batum et ont exigé de se rendre. La barricade n'a pas cédé à la demande. Gegechkori a condamné la politique des Turcs, notant que ce sont eux qui ont proposé d'entamer des pourparlers de paix.

« Si nous pensions que cela avait été fait uniquement pour sanctionner le traité de Brest-Litovsk, le gouvernement ne se serait pas abaissé à la farce qu'est devenue l'assemblée de réconciliation », a déclaré Gegechkori. Parlant de la révolution et de la nécessité de protéger les frontières, Gegechkori a appelé les forces politiques à s'unir et à affronter l'ennemi extérieur par des efforts communs. À la suite des discussions de ce jour, le Seim transcaucasien adopte une résolution composée de 4 points.

Les négociations de réconciliation sont stoppées et la délégation se voit proposer de quitter Trébizonde immédiatement.

L'état de guerre est officiellement déclaré en Transcaucasie.

Un organe collégial spécial est créé pour mener les opérations militaires, qui comprend les ministres de l'armée, de l'intérieur et des finances.

Le Seim lance un appel aux peuples de Transcaucasie, affirmant que tous les moyens de réconciliation ont été épuisés et qu'« il reste à défendre, les armes à la main, la patrie et la révolution ».

Départ de Trébizonde

Après avoir reçu le télégramme du Seim, la délégation transcaucasienne décide de quitter Trébizonde le 1er avril, sans en expliquer la véritable raison aux Turcs. Deux personnes ont pour tâche de ne pas céder, afin d'entretenir des relations secrètes avec les Turcs.

» Sentant que la délégation était contrainte de rester et craignant de futurs désastres, elle a informé la délégation turque qu'elle était obligée de partir pour Tiflis, et que ce départ devait être vu non comme une rupture, mais comme une interruption temporaire des négociations.

Chkhenkeli, qui se comportait en même temps comme un représentant du peuple géorgien et, comme il s'est avéré plus tard, menait la politique géorgienne dans le dos des autres députés, a laissé Veshapeli, le leader des démocrates nationaux, à Trébizonde pour agir en faveur de Intérêts nationaux géorgiens. Gvazavan, l'autre chef paramilitaire national-démocrate, est également resté. »

Drapeau turc à Batoumi

Alexandre Khatissian écrit qu'ils sont venus aux négociations pour faire la paix, mais qu'ils sont repartis « en portant la guerre ». La délégation de Trébizonde se dirige vers Batoumi, mais en s'approchant de la ville le 2 avril, elle aperçoit le drapeau turc et change de direction.

« C'était une journée claire et ensoleillée. L'air était si clair que nous pouvions facilement voir au loin. Soudain, notre capitaine s'est approché avec enthousiasme de moi et de Chkhenkeli et a dit à voix basse. Je vois un drapeau turc sur le château, la ville est aux mains des Turcs et nous ne pourrions pas entrer dans le port. Et oui, le drapeau turc flotterait sur la forteresse de Batoumi et la ville était sans aucun doute aux mains des Turcs. Après une petite concertation, nous décidons de diriger notre bateau vers Poti. Nous sommes arrivés quelques heures plus tard, sur le chemin, nous avons vu de nombreux navires et bateaux remplis de soldats géorgiens qui allaient fuir vers Batoumi.

Après avoir atteint Tiflis, les membres de la délégation arménienne apprirent que Batoumi s'était rendu sans résistance. Immédiatement après Batoumi, l'armée turque poursuit son avance et capture Ozurget et Abastuman. Un jour après le départ de la délégation transcaucasienne, Enver arrive à Trébizonde pour diriger l'invasion du Caucase. On sait également que deux musulmans et un Géorgien parmi les membres de la délégation se sont rendus de Trébizonde à Constantinople pour des négociations séparées. L'avancée turque a forcé chacun à montrer son vrai visage, le Seim transcaucasien se désintérait rapidement. Enver a déclaré que si « les Arméniens abandonnent leur orientation russe et serrent la main des Britanniques et adoptent l'orientation turque, ils ne seront pas persécutés, et s'ils continuent à lutter contre la Turquie, Enver Pacha lui-même ne peut être responsable de leur existence physique ».

A photograph of ancient stone ruins at night. In the foreground, two large, weathered stone heads are visible, one on the left and one on the right, both appearing to be part of larger structures. The background shows a pile of rubble and a larger, partially reconstructed stone wall or structure. The sky is dark with many stars visible, suggesting a clear night. The overall scene is illuminated by a warm, golden light, possibly from a low sun or moon, creating a dramatic and historical atmosphere.

CULTURE

www.westernarmeniatv.com

C'EST DEVENUE UN PROBLÈME PARTOUT DANS LE MONDE. RAFFI KORTOSHYAN

Raffi Kortoshyan, directeur adjoint de la Fondation pour l'étude de l'architecture arménienne, a parlé à step1.am des rumeurs entourant la mosquée supérieure Gohar Agha à Chouchi.

Kortoshyan a noté que la mosquée a été construite en 1883-1884, sous l'Empire russe. Affiliation religieuse : musulmans chiites. Il est à noter que les auteurs étrangers ont appelé la population musulmane locale Tatars du Caucase, musulmans, musulmans chiites, persans chiites, et il n'y a aucun nom d'aucune autre nationalité.

L'architecte de la mosquée d'Ahar, en Iran, en 1817, est née Safa Khan. Le style architectural est celui de l'école d'Ispahan d'architecture islamique iranienne. Les inscriptions existantes sont écrites en arabe comme langue du Coran et en persan comme langue de la branche religieuse.

L'architecte Safa Khan a construit un certain nombre de mosquées en Artsakh pendant l'Empire russe. Dans les inscriptions laissées par lui, il mentionne la date de construction, son nom : « constructeur : architecte Safa Khan de Karbala » et le lieu : « Karabakh ». Ce dernier est volontairement souvent présenté comme son lieu de naissance, qui ne l'est cependant clairement pas d'après le style de l'inscription arabe.

Commentant la désinformation qui se propage à propos de la mosquée supérieure de Chouchi à Bakou, Kortoshyan note qu'à l'ère des nouvelles technologies de communication, la désinformation, souvent utilisée pour influencer l'opinion publique, est devenue un problème partout dans le monde.

« L'Azerbaïdjan met également en œuvre une politique similaire depuis 30 ans, lorsqu'elle utilise largement et à un niveau élevé de l'État le pouvoir de la désinformation contre le droit à l'existence du peuple d'Artsakh, dans sa lutte aux multiples facettes. Retour en 1994-2014. Lorsque la mosquée était dans un état déplorable, on a manipulé de fausses photos selon lesquelles les Arméniens auraient profané la mosquée. En fait, comme l'indique le panneau à côté, il était protégé par l'État. Et ces fausses photos ont été utilisées même des années après la rénovation de la mosquée. Permettez-moi d'en dire plus, le Minaret en 1991-1992, a été utilisé par l'armée azerbaïdjanaise comme base militaire, où un dispositif de levage de munitions a été installé.

Dans le cadre du forum « Aurore », à l'initiative de la Fondation « Revivification du patrimoine historique oriental » et sous le patronage de la République d'Artsakh, de 2014 à 2019, la rénovation de la mosquée Gohar à Chouchi a été réalisée, ce qui n'aurait pas dû provoquer de mécontentement ni de protestation,

mais c'est le contraire qui s'est produit.

Les événements liés à la rénovation de la mosquée se sont transformés en une chaîne continue de désinformation à plusieurs niveaux.

L'Azerbaïdjan s'est plaint du fait que les Arméniens, en rénovant la mosquée, veulent changer la réalité en falsifiant les inscriptions et en changeant le style architectural pour la présenter comme iranienne. C'est donc un coup dur pour les pourparlers de paix. Même pour la protection des monuments arméniens en Artsakh en 2021. Afin d'annuler la conférence de Vienne, l'ambassadeur d'Azerbaïdjan en Autriche a envoyé une lettre aux organisateurs de la conférence, qui contenait des photos fausses et intempestives. Une photo d'une autre mosquée a été soumise sous le nom de mosquée du Haut Gohar Agha.

Une nouvelle vague de désinformation a éclaté après l'occupation de Chouchi par l'armée azerbaïdjanaise, lorsque les réparations effectuées par la partie arménienne ont commencé à être attribuées à l'Azerbaïdjan. En 2021 en mai, il a été révélé que seuls le tapis et quelques autres détails superficiels avaient été ajoutés. Présentant ces derniers comme de gros travaux de rénovation. Même quand 2021 En juin, Erdogan se promenait à Chouchi avec Aliyev, ce dernier lui attribuant les réparations effectuées pendant cinq ans par la partie arménienne.

A la question de savoir si la rénovation des Arméniens a endommagé la mosquée d'une manière ou d'une autre. Kortoshyan a répondu que selon moi, la rénovation avait été réalisée conformément à l'architecture et aux exigences de cette structure spirituelle, en consultation avec des spécialistes iraniens et avec la participation de certains d'entre eux. Aucun changement n'a été apporté concernant le style architectural. Les parties en pierre du bâtiment ont été réparées et des réparations locales ont été effectuées dans les parties en brique, ainsi que les sommets des minarets ont été achevés. Les sections de briques et le minaret ont été réparés par des artisans qualifiés invités de Tabriz, en Iran.

A la question de savoir si la rénovation des Arméniens a endommagé la mosquée d'une manière ou d'une autre. Kortoshyan a répondu que selon moi, la rénovation avait été réalisée conformément à l'architecture et aux exigences de cette structure spirituelle, en consultation avec des spécialistes iraniens et avec la participation de certains d'entre eux. Aucun changement n'a été apporté concernant le style architectural.

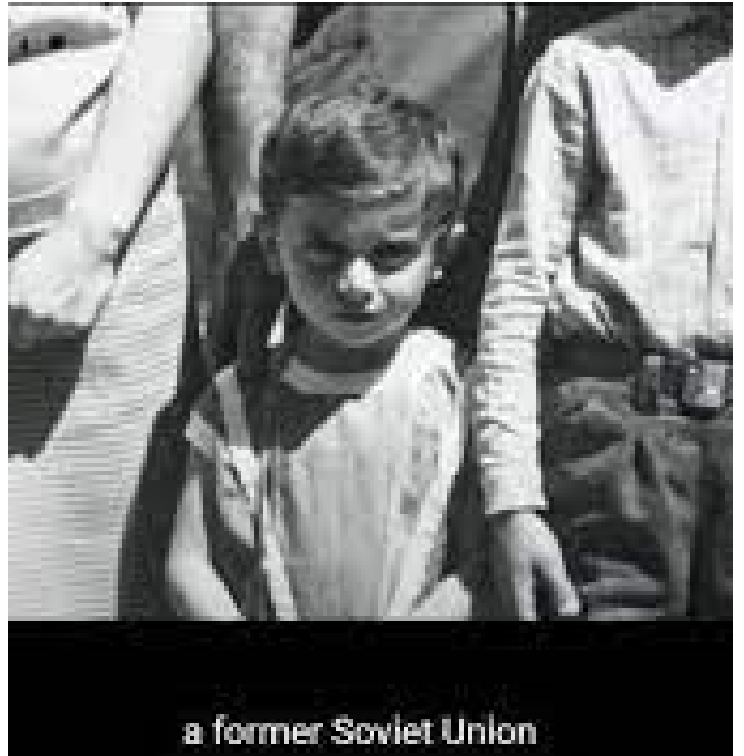

LE FILM ARMÉNIEN « AMÉRICAIN » A PASSÉ LA DEUXIÈME ÉTAPE DE LA LISTE DES FINALISTES « OSCAR »

Les présélections de 88 films internationaux pour 10 catégories de la 96e cérémonie des Oscars ont été annoncées. 15 films ont été soumis au prochain tour de vote dans la catégorie des longs métrages internationaux, où la liste des longs métrages comprend le film « Américain » réalisé par Michael Gurjian, qui a reçu le soutien financier de l'État du Centre national du cinéma d'Arménie Orientale.

Nous félicitons chaleureusement toute l'équipe créative et souhaitons succès et victoire.

Les nominations pour la cérémonie de remise des « Oscars » seront annoncées le 23 janvier 2024, et la cérémonie des « Oscars » aura lieu le 10 mars 2024 au Dolby Theatre d'Ovation Hollywood et sera diffusé en direct sur ABC.

LE FILM DOCUMENTAIRE SUR LES ARMÉNIENS PERSÉCUTÉS ETHNIQUEMENT À BAKOU A ÉTÉ INCLUS DANS LA LISTE RESTREINTE DES « OSCARS »

Le court métrage documentaire de Ben Proudfoot et Chris Bowers, *The Last Repair Shop*, a été sélectionné pour la 96e cérémonie des Oscars avec 15 autres films.

Le cœur du film est un personnage arménien.

Le film raconte l'histoire de quatre artisans dévoués qui maintiennent en bon état plus de 80 000 instruments de musique étudiants dans la ville de Los Angeles. Leur directeur général est Steve Baghramyan, qui a subi des persécutions ethniques à Bakou dans les années 1980. Le film a été présélectionné dans la catégorie « Meilleur court métrage documentaire », sélectionné parmi 114 films nominés dans cette catégorie.

« *The Last Repair Shop* » est disponible en ligne sur la chaîne YouTube du Los Angeles Times.

DÉCLARATION DE L'UNION PANARMÉNIENNE GARDMAN-SHIRVAN- NAKHIJEVAN SUR LE VANDALISME DU SOI-DISANT « DÉFENSEUR DE LA CULTURE » À BAKOU

L'Union pan-arménienne Gardman-Shirvan-Nakhijevan a publié une déclaration sur le vandalisme des soi-disant « défenseurs de la culture » à Bakou.

« Récemment, l'Azerbaïdjan organise régulièrement des événements consacrés à la préservation du patrimoine culturel, des tables rondes. Il y a quelques jours s'est tenue la conférence intitulée « Patrimoine culturel », dans le cadre de laquelle plusieurs tables rondes ont été organisées, consacrées à la question de la préservation du patrimoine culturel matériel et immatériel et aux défis actuels.

Il semble que ce qui a été dit ne soit pas problématique, mais cela devient problématique et même ridicule lorsque l'on met à côté de la « protection du patrimoine culturel » ces échantillons de la culture arménienne, qui ont été systématiquement et périodiquement détruits au cours des dernières décennies par les autorités directes azerbaïdjanaises.

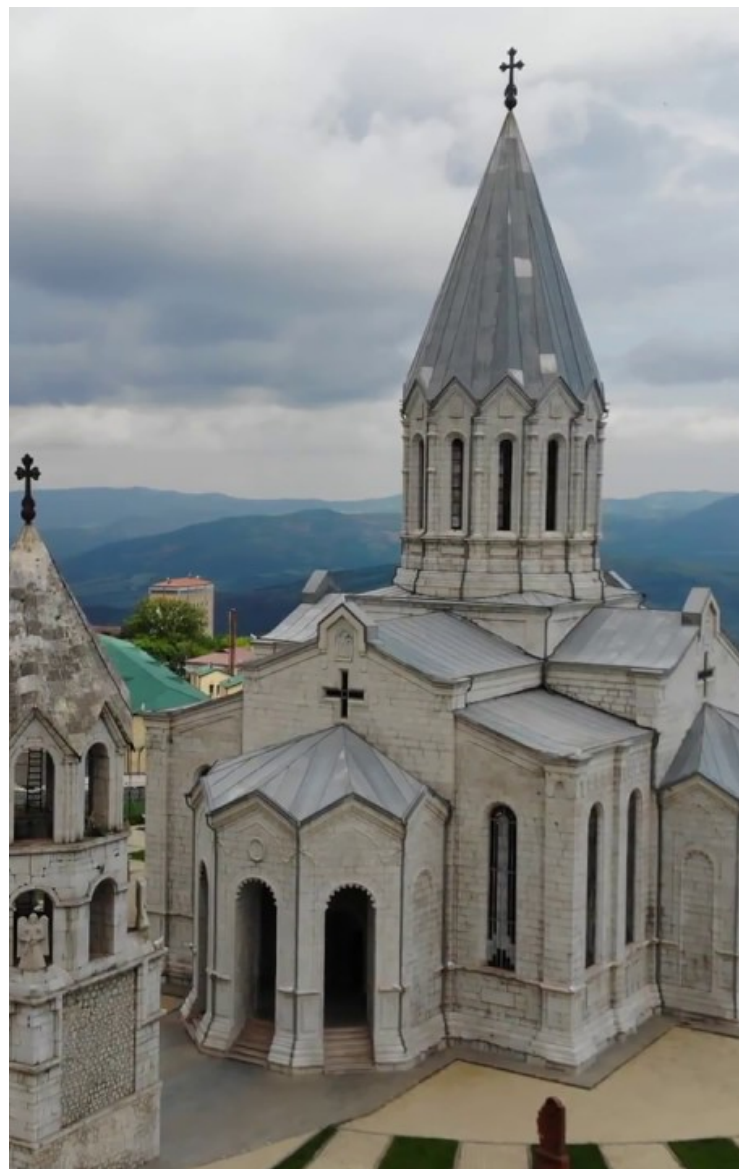
Les autorités azerbaïdjanaises, soucieuses de la préservation de la culture, peuvent-elles répondre à la simple question de savoir où se trouvent les milliers de khachkars du Vieux Jugha, et est-il moral de construire un stand de tir sur le site d'un cimetière, est-il moral de physiquement Préserver l'église arménienne de Bakou, mais l'utiliser comme entrepôt, est-ce moral ? Reconstruire l'église de Ghazanchetsots de Chouchi selon la « convenance architecturale »

ou construire une route traversant le cimetière, est-ce une démarche de préservation culturelle, d'appropriation de l'architecture arménienne de Bakou et de rejet de l'arménité en général, qui si autrefois se faisait en silence et en secret, se fait désormais ouvertement, sans crainte de punition, ce qui entraîne une menace croissante de poursuite du phénomène.

Ce sont des questions simples auxquelles il n'est pas nécessaire de répondre avec beaucoup d'efforts. Il s'agit d'une manifestation évidente de discrimination religieuse et ethnique, lorsqu'il est question de préserver une culture, mais qu'en pratique, on procède à la destruction complète et locale d'une autre culture.

Il s'avère que le gouvernement destructeur de culture parle de « préservation culturelle ». Il s'agit d'un vandalisme du soi-disant « préservateur de la culture », qui constitue une menace sans précédent pour la stabilité régionale et la démocratisation dans le monde moderne », indique le communiqué.

EXPO « RÉVEILLER LES ANCIENS »

Cette année, l'exposition « Réveiller les anciens » devait avoir lieu en Artsakh, dans la communauté Yemishchan de la région de Martuni, mais en raison d'incidents bien connus, elle a eu lieu à Erevan grâce aux efforts de l'ONG Centre de soutien aux mères d'Artsakh.

Plus de 50 entrepreneurs ont participé à l'exposition, dont certains ont commencé leurs activités en Artsakh, et certains d'entre eux font les premiers pas pour tenter d'atténuer la situation difficile d'après-guerre.

Selon les organisateurs, l'exposition peut être considérée comme un succès.

Elle a réussi à rassembler des femmes talentueuses de l'Artsakh en un seul lieu, et pendant un moment, les participantes ont semblé être en Artsakh, et selon les visiteurs, l'exposition était attendue non seulement parce qu'elles pouvaient acheter des produits de l'Artsakh, mais aussi parce qu'elles pouvaient apparaître dans un endroit où le dialecte d'Artsakh était partout.

Selon les organisateurs, ils ont pu réaliser le projet avec une petite somme d'argent grâce aux personnes qui ont exprimé leur volonté de soutenir le projet gratuitement ou avec de l'argent symbolique.

Parlant des résultats de l'exposition, les organisateurs notent que l'exposition « Réveiller les anciens » n'était pas une fin en soi, mais une opportunité pour les femmes créatives de coopérer entre elles, de faire connaissance avec les acheteurs et les entrepreneurs.

Et ça a marché. De nombreux participants ont reçu diverses offres de coopération, des commandes enregistrées et les personnes qui ne pouvaient pas se présenter à l'exposition écrivent et souhaitent récupérer des données auprès de différents fabricants afin de faire des achats du Nouvel An auprès des fabricants de l'Artsakh.

SOCIÉTÉ

LE COMPLEXE MONASTIQUE DE TATEV ET LE GRAND DÉSERT DE TATEV SERONT BIENTÔT PROTÉGÉS PAR L'UNESCO. KRIKOR AMIRZAYAN

Le député de la 3ème convocation de l'Assemblée nationale de l'Arménie Occidentale, Krikor Amirzayan, a écrit dans son microblog que l'Arménie Orientale présentera un ensemble renforcé de monuments « Les complexes monastiques de Tatev et le Grand Désert de Tatev, ainsi que les gorges de la rivière Vorotan », dans le cadre de la Convention « Sur la protection des valeurs culturelles dans les conditions de conflits armés », statut de protection. UNESCO :

« La protection renforcée en vertu du Statut de l'UNESCO de 1954, annexé à la convention en 1999, est un mécanisme développé par le deuxième protocole pour établir une protection spéciale des biens culturels en cas de conflit armé.

La candidature présentée par l'Arménie Orientale a été approuvée lors de la 18e session du comité « Convention pour la protection des biens culturels dans les situations de conflit armé » (La Haye, 1954), tenue à l'UNESCO. Après des discussions avec le ministère des Affaires étrangères et de la Défense de l'Arménie Orientale, ainsi qu'avec la Représentation permanente de l'Arménie Orientale auprès de l'UNESCO, le « Centre de recherche sur le patrimoine historique et culturel » a préparé la candidature et l'a présentée.

La candidature passée par les différents niveaux de la convention a été approuvée par le secrétariat, après quoi elle a été inscrite à l'ordre du jour de la session de décembre du Comité. La durée du projet est de 15 mois.

En 1995, l'ensemble de monuments « Complexes monastiques du Grand Désert de Tatev et des Gorges de la rivière Vorotan » a été inscrit sur la liste préliminaire des sites du patrimoine mondial de l'UNESCO. La subvention approuvée créera simultanément toutes les conditions nécessaires pour inclure le groupe de monuments dans la liste principale, qui est également incluse dans les plans à venir.

Vous pouvez en apprendre davantage sur le sujet dans la vidéo publiée par Krikor Amirzayan.

LE PEUPLE HAMSHEN N'EST PAS D'ORIGINE GÉNÉTIQUE D'ASIE CENTRALE, MAIS D'ARMÉNIE OCCIDENTALE

Genoplot, un service en ligne conçu pour la visualisation des origines génétiques, a publié un article confirmant que le peuple Hamshen n'est pas d'origine génétique d'Asie centrale, mais arménienne.

La légende mentionne que les Hamshentsi sont un groupe géographique isolé d'Arméniens avec une forte identité ethnique qui vivait dans la région de Pontos, sur la côte sud de la mer Noire, jusqu'aux premières décennies du XXe siècle. Les scientifiques ont des points de vue différents sur leur origine, suggérant respectivement l'Arménie Orientale, l'Arménie Occidentale et l'Asie centrale comme leurs pays d'origine les plus probables.

Le service en ligne Genoplot visant à déterminer si les données génétiques sur la partie non recombinante du chromosome Y soutiennent l'une de ces suggestions. , ils ont vérifié l'origine Hamshen de 82 12 marqueurs bialléliques et 6 microsatellites du chromosome Y d'un Arménien. Ces données ont été comparées aux ensembles de données correspondants provenant de populations représentatives des trois régions candidates. La différence génétique entre les Hamshensi et les autres groupes est significative et soutient l'hypothèse de l'origine arménienne des Hamshensi, indiquant que l'Arménie historique centrale est la patrie de la population ancestrale.

Cette conclusion est encore renforcée par les résultats de l'analyse des mélanges, qui ne soutiennent pas l'hypothèse de l'origine des Hamshen en Asie centrale. Les valeurs de diversité génétique et les modèles de distance génétique suggèrent un degré élevé d'isolement génétique des Hamshensi, cohérent avec la préservation d'un dialecte distinct et ancien de la langue arménienne.

L'ARMÉNIE AU FORUM DES CIVILISATIONS ANCIENNES

Vahe Gevorgyan, vice-ministre des Affaires étrangères de l'Arménie Orientale, a présenté la politique de destruction intentionnelle des monuments du patrimoine historique et culturel arménien et de changement d'identité en Artsakh. Selon le ministère des Affaires étrangères de la République d'Arménie, Gevorgyan a participé le 21 décembre à la 7e réunion ministérielle du Forum des civilisations anciennes à Téhéran.

En avril 2017, Athènes a accueilli le « Premier Forum des civilisations anciennes », une conférence ministérielle à laquelle ont participé 10 pays : Grèce, Chine, Égypte, Bolivie, Inde, Irak, Iran, Italie, Mexique et Pérou.

Les dix pays participant au forum représentaient les principales civilisations anciennes : civilisations égyptienne, romaine, perse, chinoise, grecque, maya, inca, aztèque, mésopotamienne et de la vallée de l'Indus.

Le premier forum a été organisé à l'initiative du ministre grec des Affaires étrangères Nikos Kotzias et avec le soutien de son homologue chinois Wang Yi. Comme l'a souligné le ministre grec, la rencontre des États dotés d'une grande culture historique est d'actualité et affecte l'humanité, étant une forme de puissance douce et économique.

L'Arménie est devenue membre à part entière du Forum des civilisations anciennes en juillet 2018. 8 pays membres du forum ont donné leur accord.

Nous pouvons regretter que l'Arménie Occidentale comme une des civilisations des plus anciennes au monde ne participe pas encore à ce forum international.

LA TÉLÉVISION D'ARMÉNIE OCCIDENTALE, FIDÈLE À SES PRINCIPES ET À SES TÉLÉSPECTATEURS, POURSUIT SON TRAVAIL ININTERROMPU AVEC DE NOUVELLES APPROCHES. COMME VOUS LE SAVEZ DÉJÀ, NOTRE TÉLÉVISION NE FAIT PAS D'AUTOPROMOTION, ELLE DIFFUSE PRINCIPALEMENT DES CONTEXTES POLITIQUES ET AUTRES LIÉS À L'HISTOIRE, AU PRÉSENT ET À L'AVENIR DE L'ARMÉNIE OCCIDENTALE, AINSI QUE DES INFORMATIONS SOULEVANT DIVERSES QUESTIONS.

NOUS PRÉSENTONS ÉGALEMENT LA TRANSITION POLITIQUE DU PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE OCCIDENTALE, DU GOUVERNEMENT, DE L'ASSEMBLÉE NATIONALE ET D'AUTRES STRUCTURES DE MANIÈRE TRANSPARENTE ET ACCESSIBLE. CHERS COMPATRIOTES, AVEC VOTRE SOUTIEN, LES POSSIBILITÉS DE NOTRE TÉLÉVISION SERONT ENCORE ÉLARGIES ET RENFORCÉES. NOUS SOMMES FORTS ENSEMBLE.

BANQUE DU BÉNÉFICIAIRE : 18206

SWIFT : AGRIFRPP882

IBAN : FR76 1820 6001 6060 2410 5442 422

BÉNÉFICIAIRE : ASSEMBLÉE DES ARMÉNIENS D'ARMENIE OCCIDENTALE (AAAO)

**WESTERN
ARMENIA**

Ce journal hebdomadaire est publié sous les auspices de la télévision d'État d'Arménie Occidentale.
Tous les droits d'auteur sont réservés.

<https://westernarmeniatv.com/>
info@western-armenia.eu

WHAT IS WESTERN ARMENIA?

The homeland of the **Armenians** is the **Armenian Highlands**, which cover an area of 400,000 km² and are located **between three seas**: the Mediterranean, the **Caspian and the Black**, with an average altitude of 1,500 to 1,800 m above sea level.

The highest point in the **Armenian highlands** is Mount Masis (5,165 metres). **The Armenian people** are the original **inhabitants of 6 Armenian provinces** (Bitlis, Trabzon, Van, Karin, Kharberd, Tigranakert-Diyarbakir), **historically known** as Armenia, then Turkish Armenia, and now **Western Armenia, and Cilicia**.

Prosperous states. However, the **Armenian highlands were the scene** of conquests and wars **by the Achaemenid** and Byzantine empires, the Arabs, the Mongols and the Seljuk Turks. **Between 1894 and 1923**, three successive **Turkish governments**, the Hamidian government, **the government** of the Young Turks and that of **Mustafa Kemal**, perpetrated the genocide of Armenians in Western Armenia, killing **almost 2 million people**.

After the genocide, most of the **indigenous Armenians** of Western **Armenia** were expelled from **their ancestral homeland** and dispersed **throughout the world**. Today, most of them live in exile, **victims of** assimilation processes.

The Armenians who **still live in occupied Western Armenia** continue to suffer **under the colonial yoke** of the invading **Turkish forces**. As part of the process of **national reconstruction**, a structure of the State of **Western Armenia**, a continuation of the **State of Armenia** recognised in 1920, has been **formed, based on** the National Council of **Western Armenia**, which declared its existence in **Shushi in Artsakh in 2004**.

HISTORICAL REMINDERS:

- - By Russian decree of December 29, 1917, Russia recognized the right to self-determination of the Armenians of Turkish Armenia until their independence,
- - On February 26, 1919, the President of the Armenian National Delegation Boghos Nubar Pasha presented a Memorandum on Armenia before the Supreme Council of the Allied Powers.
- - On May 15, 1919, the National Delegation, the first governance of Western Armenia, elected by the Armenian National Conference in Paris, was composed of His Excellency Boghos Nubar Pasha, Professor A. Der-Hagopian, doctors H. Nevrouze and K. Pastermadjian and MM. A. Tchobanian and V. Tékéyan. She will work in concert with the Delegation of the Armenian Republic, composed of MM. Aharonian, H. Ohandjanian and M. Bahadjanian will form with the latter the Delegation of Integral Armenia, whose motto will be "Integral Armenia, free, and independent within its historical limits".
- - The State of Armenia on the territory of Western Armenia was recognized de facto on January 19, 1920 (Independence Day), by the Supreme Council of the Allied Powers.
- - The draft Treaty of Sèvres was prepared at the London Conference in February 1920 and finalized within the framework of the San Remo Conference on April 24, 1920.
- - The State of Armenia on the territory of Western Armenia was recognized de jure on May 11, 1920 by the Supreme Council of the Allied Powers and by the United States of America. It is decided that the capital of the Armenian state will be Erzeroum (Karin).
- - In order to facilitate the adoption of the Treaty and to apply the Sèvres clauses, the Greek army attacked on June 23, 1920 in Anatolia and Thrace with the encouragement and support of the Allied States. With the invasion one after the other of Bursa, Balikesir, Uşak and Nazilli, the essential aim of these attacks was to provoke the application of the Treaty of Sèvres and not to allow any modification in the articles of the Treaty.
- - By a Memorandum in response to the draft Treaty of Sèvres submitted on May 11, 1920, Turkey recognized a new Armenian State on June 25, 1920. (Based on the Treaty of Batoum of June 4, 1918).
- - On June 25, 1920, Damat Ferit Pasha, in a delegation in Paris, presented this alternative peace proposal from the Ottoman Empire. But this alternative was not accepted by the Allied Powers.
- The Council of Sovereignty meeting on July 22, 1920, under the presidency of Sultan Vahidettin considered "that he preferred to have a weak existence than to have a heavy loss" and decided to adopt the Treaty. After Tefvik Pasha had not signed this Treaty which divided Turkish territory and which did not at all suit national honor and feelings, Reşat Halis Bey, (bey; title given to notable people), and Rıza Tefvik (Bölükbaşı) Bey, charged by Damat Ferit signed the Treaty on August 10, 1920.
- The State of Armenia, the main Allied Powers, the Associated Powers and Turkey signed the International Treaty of Sèvres on August 10, 1920.
- On November 22, 1920, President Woodrow Wilson signed the Arbitral Award defining the borders between the State of Armenia on the territory of Western Armenia and Turkey.
- On December 17, 2004, at the initiative of Arménag Aprahamian, the National Council of Armenians of Western Armenia declared its existence in Shushi in liberated Artsakh.
- On January 20, 2007, in Stepanakert in Artsakh, the delegates of the Assembly of Armenians of Western Armenia adopted an official declaration on the rights of the Armenians of Western Armenia, an indigenous nation.
- On September 17, 2007, by 144 states, the UN adopted the Declaration on the Rights of Indigenous Peoples, which recognizes their right to self-determination.
- On February 4, 2011, the National Council under the presidency of Arménag Aprahamian constituted a government of Western Armenia.
- On January 24, 2013, the National Council and the government of Western Armenia commonly declared the project of constituting a Parliament of Western Armenia through democratic elections. On December 16, 2013, 64 deputies were officially elected by the Armenians of Western Armenia registered on the electoral list.
- On December 16, 2013, the 1st President of the Republic of Western Armenia, Arménag Aprahamian, was officially elected by the deputies of the Parliament. - On February 23, 2014, a Presidential decree declared that the Republic of Western Armenia is the continuing State of the State of Armenia recognized in 1920.
- - On February 16, 2014, a Presidential Decree formalized the headquarters of the National Council and the Government in Karin (Erzeroum) in Western Armenia.
- - On May 9, 2016, on behalf of Western Armenia, by decree, the President of the Republic of Western Armenia adopts the National Constitution of the Republic of Armenia which is signed and approved by all citizens of Western Armenia.

-
- - On June 24, 2016, on behalf of Western Armenia, President Arménag Aprahamian ratified the International Treaty of Sèvres.

Thus, the Treaty of Sèvres officially and indisputably enshrined the rights of Armenians on certain territories apprehended by the Turks.

And, these territories of Western Armenia having been emptied of their populations by deportations and massacres, it was certainly necessary, both historically and legally, that these rights were proclaimed. The first contemporary genocide was thus sanctioned by the reparation granted to the Armenian people who were its victims.

It was admitted that violence and crime did not confer a right on the people who perpetrated it. It is highly regrettable that the signatories of the Treaty of Sèvres then, out of weariness or illusory interest, forgot the Armenians. But the Treaty of Lausanne could not eliminate the rights of the latter.

Moreover, this Treaty is unenforceable, in accordance with International Law, against the Armenian people who were not party to it although they were signatories to the Treaty of Sèvres. Public international law decides that when a collective treaty is abrogated and replaced by another, the latter will not be enforceable against the signatory State of the first which has not been a party to the second. For this State, the first treaty continues to have effect.

Consequently, Armenia, signatory to the Treaty of Sèvres, but excluded from the Treaty of Lausanne, can legitimately request the application of the provisions of the Treaty of Sèvres. Moreover, this is the typical case of the leonine treaty obtained by military or diplomatic force or coercion and the validity of which is generally contested.

No doubt the International Law Commission created by the UN on November 21, 1947, and which examines leonine treaties, will be led to examine the validity of the Treaty of Lausanne with regard to public international law. A treaty that flouts law and equity is always ephemeral. It is a source of imbalance and not of peace. The Armenian people of Western Armenia, even though genocided, are tenacious, they demand that justice finally be done to them. His rights are imprescriptible, as are crimes against humanity under international law. For its part, the French Parliament recalled this through a law; "crimes against humanity, as defined by the United Nations Resolution of February 13, 1946 taking note of the definition of crimes against humanity as it appears in the Charter of the International Tribunal of August 8, 1945, are imprescriptible by nature."

Even if the Treaty of Sèvres was not ratified by all parties, such as France for example, it was applied by the same parties who did not ratify it, for example the question of Protection Mandates for civilian populations from France in Cilicia, Great Britain, and Italy who were not respected.

To better understand the ratification system of the signatory parties to the Treaty of Sèvres, it is important to study the national Constitution of each of the signatory states, including the Ottoman Empire (Turkey). For example, following the Sovereignty Council of Sultan Mehmed VI dated July 22, 1920, the Sultan ordered the signing of the Treaty of Sèvres, which is equivalent to ratification on the basis of the Ottoman Constitution.

The figures revealed on Reparations in this study do not take into account the entire genocidal period, as well as the characteristics presented at the Peace Conference by Boghos Nubar in February 1919 in Paris.

The Armenians must demand, among other things, from the signatory states, the ratification of the Treaty of Sèvres.

Claiming the non-enforcement of the Treaty of Sèvres or its replacement is part of Turkish anti-Armenian and obviously anti-Western Armenia policy.

Never has a Peace Treaty commonly called the Treaty of Sèvres been the subject of such an aggressive policy to try to replace it, in the face of the populations concerned.

In order to attempt to replace the Treaty of Sèvres without being able to revise it, certain States and political forces organized the Treaty of Alexandropol (December 2, 1920), the Treaty of Moscow (March 16, 1921), the Treaty of Kars (October 20, 1921).), the Treaty or agreement of Angora (October 20, 1921), the Treaty of Lausanne (July 24, 1923), the agreement with the Kurdish organization Hoyboun (1927), the Political Resolution on the Armenian Question of the European Parliament (18 June 1987), the situation in Soviet Armenia (1988/1989), the first war in Artsakh, the destruction of the Jugha cemetery (December 14, 2005) in Nakhichevan, the second war in Artsakh, having as consequences, the next (future) agreements between Azerbaijan, Turkey and the Republic of (Eastern) Armenia.

All this was not enough (these agreements are not legally legitimate), and will not be enough to replace the Treaty of Sèvres and to curb the demands of Western Armenia and the enforcement of President Woodrow Wilson's arbitral award. .

On August 23, 1990, within its administrative limits, the Soviet Republic of Armenia declared itself independent from the Soviet Union which occupied the territory of the Republic of Armenia since December 2, 1920, already recognized at that time as Independent state. Through its declaration of independence and article 11, it recognizes that a genocide of Armenians took place in Western Armenia.

The separation of the Soviet Republic of Armenia from the Republic of Armenia in 1920 was recorded by the parliament of the newly declared republic on September 21, 1991.

The new Republic of Armenia, declaring itself neither as a successor state nor a continuation state of the Republic of Armenia of 1920, has renounced all claims towards Turkey.

Therefore, a distinct assignment of tasks and separation of roles between the Western and Eastern components of the Armenian nation, and the coordination of their efforts could contribute to an optimal solution of their national problems.

This is why not only has Western Armenia not renounced its rights, but also it has not renounced its duties towards its population and towards the States which have recognized it as sovereign, free and independent. .

- On August 9, 2016, on behalf of Western Armenia, the President ratified the United Nations Convention on the Law of the Sea.

- On October 1, 2016, on behalf of Western Armenia, the President ratified the Convention concerning the Rights and Duties of States.

- On January 20, 2017, on behalf of Western Armenia, the President ratified the United Nations Charter.

- On December 17, 2018, 77 deputies were officially elected by the Armenians of Western Armenia registered on the electoral list.

- On January 18, 2019, the President of the Republic of Western Armenia, Arménag Aprahamian, was officially re-elected by the deputies of Parliament for a second term.

- On January 19, 2020, the new government presented its government project to the deputies of the National Assembly of Western Armenia.

- On August 10, 2020, the Armenians of Western Armenia, their president, their government, and their parliament officially commemorate the Centenary of the signing of the international peace treaty signed in Sèvres.

- On September 27, 2020, the second war in Artsakh began, triggered by Azerbaijan supported by an international coalition of states and jihadist terrorists from Syria.

- On November 8, 2020, the Azeri armed forces announced the occupation of Shushi.

- On March 1, 2021, the Parliament of Artsakh declared the territories under the control of Azerbaijan following the 44-day war as occupied territories.

<http://www.nankr.am/hy/4027>

- On March 1, 2021, the Parliament of Western Armenia adopts the Law on Artsakh recognizing the right to self-determination of Artsakh Armenians and their autonomy on the basis of the territorial recognition of the San Remo Conference and the Treaty of Sèvres as an integral part of the Republic of Armenia of 1920.

THE PRESIDENT ARMENAG APRAHAMIAN'S CONGRADULATORY MESSAGE FOR NEW YEAR

Dear Compatriots,

I congratulate all of you on the occasion of New Year.

The cruel and difficult occasions in past years for the Armenian people should not be reason for disappointment but should be reason for the struggle for the welfare of our next generations for the rights of our people for the future of our homeland with a new strength and vigor.

I hope that starting from 2024 Armenian nation will open a new page of unity, goal and a new national ideology. History has shown it for many times that the will and patriotic spirit of Armenian people can be the healing of our wounds and can be the cornerstone of our victories.

I assure you that in result of hard work and in united struggle, the day will come soon when every Armenian with dignity will live in his own *de Jure* homeland.

Dear Compatriots,

I wish this year to be a year of peace, stability and development for Western Armenia, Eastern Armenia and for the World.

ON 28 DECEMBER, PRESIDENT ARMENAG APRAHAMIAN WILL BE ANSWERING QUESTIONS FROM OUR COMPATRIOTS.

On 28 December, the President of Western Armenia, Armenag Aprahamian, will give an end-of-year speech.

As a citizen of Western Armenia, you too can put your questions to the President. To ensure a smooth and organised Q&A session, please send your questions to the WesternArmeniaTV Facebook page. The question submission period will run from 25 December to 27 December and will close at 18:00.

Please note that at the beginning of each question, you must indicate your full name, place of residence and profession. Questions must be brief and clear. The Q&A will be broadcast on Western Armenia's state television channel, giving viewers the opportunity to communicate directly with the President.

LIST OF DEPUTIES OF THE THIRD LEGISLATURE OF THE NATIONAL ASSEMBLY OF WESTERN ARMENIA

The National Assembly of Western Armenia is the supreme legislative body of Western Armenia.

Elections for the 3rd legislature of the National Assembly of Western Armenia took place in December 2023. The new parliament will have 62 deputies. The Central Election Commission has indicated that the first session of the newly elected parliament will take place in January.

The deputies of the 3rd legislature of the National Assembly of Western Armenia are :

Vrej Aprahamian, Jean Ghazarossian, Armenag Aprahamian, Lydia Margossian, Nelly Harutyunyan, Seda Melikyan, Gayane Tadevosyan, Benjamin Hovhannisyan, Simon Taronyan, Andranik Pertakyan, Sargis Stambultsian, Arman Khachikyan, Vardan Simonian, Aramazd Arbagian, Shant Yergatyan, Areg Pilvankian, Sargis Naroian, Margarita Davtyan, Suren Shahumyan, Paruyr Shahumyan, Arman Grigoryan, Arman Khachatryan, Armen Pedoyan, Hrach Yagan, Hovhannes Davtyan, Vrej Abejian, Narine Sahakyan, Simon Gasparyan, Murad Surenyan, Ashot Harutyunyan, Marietta Dumikyan, Karine Grigorian, Alejandro Dorumian , Violetta Aghayan, Arman Hakobyan, Armenuhi Sahakyan, Vardan Zarenikian, Zaruhi Khachatryan, Martiros Kakoyan, Anahit Ohanyan, Ararat Hovhannisyan, Samuel Julian, Vazgen Sislian, Renik Avetisyan, Khachik Haijanyan, Mirta Satchian, Alexander Nazaryan, Lala Aslikyan, Patilia Aprahamian, Ara Pahlevyan, Martin Khanyan, Ruzan Mkhitarian, Hovhannes Manukyan, Nune Balayan, Anna Grigoryan, Krikor Amirzanyan, Simon Melkonyan, Khosrof Iliozer, Armen Avdalyan, Arman Mazgertyan, Igor Azarian, Suzy Vardanyan.

WESTERN ARMENIA CONTINUES PROTECT ARMENIAN OF ARCAKH

On September 28 of this year, the President of the Republic of Western Armenia, Armenak Abrahamyan, signed a decree regarding the rights of Artsakh Armenians. According to the first article of that order, Western Armenia continues to protect the rights of Artsakh Armenians in their territory and their institutions in accordance with international law.

In the second article of the order of President Armenak Abrahamyan of September 28, it was once again reaffirmed the partial or complete occupation by military force of the Baku authorities of Artsakh (Karabakh), which is an inseparable part of the state of Armenia recognized in 1920, including the demarcation and demarcation of its border with Azerbaijan. should have been carried out through negotiations, in accordance with Article 92 of the Treaty of Sèvres, taking into account the crimes against humanity committed against all Armenians since the existence of their state.

The third article of Decree No. 98 states that, since the war situation of September 27, 2020, the sufferings of the indigenous Armenian people of Artsakh are subject to the application of genocide against humanity, according to the Convention on the Prevention and Suppression of the Crime of Genocide, which was adopted in 1948.

The President of Western Armenia, Armenak Abrahamyan, has annulled and invalidated the decision signed by Mr. Samvel Shahramanyan (the decree mentioned below), which does not comply with the National Constitution of the Republic of Western Armenia, under the fourth clause of Article No. 92.

After this decree was ratified, it was included and published in the official gazette of the Republic of Western Armenia.

It should be reminded that the President of Western Armenia, Armenak Abrahamyan, signed the decree on the rights of Artsakh Armenians on September 28, 2023.

"ARTSAKH HAS A FUTURE: "MUNQ ENQ" ZOOM MEETING

On December 23, the zoom meeting was held titled by "Artsakh has a future: WE ARE" which was organized by the Government of Western Armenia, the Artsakh Salvation Movement and the Patriotic Union of Shushi. The indigenous people from Artsakh participated in the meeting, too.

The President of the Republic of Western Armenia Armenak Abrahamyan, the President of the Shushi Patriotic Union Ashot Harutyunyan and others spoke during the meeting.

President Abrahamyan spoke about the details of the submission of lawsuits against Baku authorities based on the complaints of Artsakh residents and the ongoing process at the European Court of Human Rights and said that the first judgments began on December 19, 2023.

During the meeting, the issues relate to Artsakh refugees were discussed within the framework of the topic which Mr. Armenak Abrahamyan, the President of the Republic of Western Armenia, answered them with clear arguments.

ԱՐԵՎՄԱՆԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԿԱՌԱՎՐՈՒԹՅՈՒՆ
ԱՐԶԱԽԻ ՓՐԿՈՒԹՅԱՆ ՇԱՐՃՈՒՄ
ՇՈՒՇԻ ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆ

**ԱՐՑԱԽԸ ՈՒՆԻ ԱՊԱԳԱ:
ՄՈՒՆԵ ԵՆՔ**

Արևմտյան Հայաստանի Հանրապետության նախագահ
Արմենակ Աբրահամյանը կանոնադրաբար արցախցի
փախստականներին հուզող հարցերին

ԱՄՍԱԹԻՎ
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐԻ 23

ԺԱՄԸ
10:00 PM PARIS | 13:00 PM YEREVAN

ZOOM

www.WESTERNARMENIATV.COM

THE 19TH ANNIVERSARY OF THE NATIONAL COUNCIL OF WESTERN ARMENIA

On December 17, took place the Zoom meeting organized by the National Council of Western Armenia. The meeting was dedicated to the 19th anniversary of the National Council of Western Armenia.

During the meeting, the President of the Republic of Western Armenia Armenak Abrahamyan mentioned, that the Armenian National Council of Western Armenia expresses the united will of the exiled Armenian people, fulfills the aspirations of all Armenians and fulfills the commitment to restore historical justice.

President Armenak Abrahamyan mentioned all the points that are in the VOCATIONAL RECORD OF THE ARMENIAN SELF-DETERMINATION RIGHT OF WESTERN ARMENIA signed in Shushi in 2004. Armenia called 1) "turkish" Armenia is renamed Western Armenia (Homeland). Western Armenia (Motherland) will have its own flag, coat of arms and national anthem.

2) Western Armenia (Motherland) will be an autonomous state enjoying national supremacy, independence, full of sovereignty and rights. The Constitution and Justice of the exclusively national Western Armenia (Homeland).

3) The guarantor of Western Armenia (Motherland) is its people, today exiles, who will exercise their power directly, as well as through their representatives, based on the Constitution and laws. The right to speak in the name of Western Armenia (Homeland) is the exclusive right of the National Council.

4) Members of Western Armenia (Homeland) are all those members who can substantiate their exile and their family origin, even several generations old. Members of Western Armenia (Homeland) enjoy the protection and assistance of the National Council. The National Council will guarantee freedom and equality among all its members

4) Members of Western Armenia (Homeland) are all those members who can substantiate their exile and their family origin, even several generations old. Members of Western Armenia (Homeland) enjoy the protection and assistance of the National Council. The National Council will guarantee freedom and equality among all its members.

5) In order to ensure the safety of people and things and the integrity of the borders, Western Armenia (Homeland) creates its own defense structure, public security and state structures under the National Council. Western Armenia (Homeland) manages the settlement of the national service issue of its members independently.

Defense forces of Western Armenia (Homeland) may be deployed/deployed exclusively by decision of the National Council under the high command of the President of the National Council.

6) In terms of international law, Western Armenia conducts an independent foreign policy. It establishes direct relations with other states and participates in the activities of international organizations.

7) The national wealth of Western Armenia, is its people, land, subsoil, air space, waters and other natural resources, economic and intellectual potential and cultural ability constitute the Nation. Their activity, use, enjoyment and possession are governed by the laws of Western Armenia.

9) Western Armenia (Motherland) shall determine the principles of its economic system and manage the regulation of the system. If necessary, it can create its own currency, national currency, its own system of soft loans, taxes and various services, based on the status of different forms of ownership.

9) In itself, the National Council will guarantee the freedom of speech, press and conscience, the separate existence of legislative, executive and judicial authorities, the trade union system, pluralism and the apolitical character of state officials and defense forces.

10) The National Council will guarantee the use of Western Armenian as the state language in all spheres of life. The National Council creates its own educational system and the state of scientific and cultural development.

11) The National Council is a champion of the duty to achieve international recognition of the Genocide committed by the Turks on its territory occupied from 1894 to 1923 (Western Armenia, Motherland).

12) The National Council is strong in parallel with the re-establishment of the generations of exiles, compensation should be paid for the damage by creating an International Fund, mostly on behalf of the recognized states responsible for the Armenian Genocide.

13) This declaration serves as a basis for the development of the Constitution of Western Armenia (Homeland), and until its adoption, serves as a basis for introducing laws and making additions to the existing constitution, for the functioning of national authorities and for the development of new legislation.

LEGISLATIVE ELECTIONS OF WESTERN ARMENIA: KRIKOR AMIRZAYAN

The deputy of the 3rd legislature of the National Assembly of Western Armenia, Krikor Amirzayan, published a video on his microblog, with which he wrote:

“Simon Melkonyan, Krikor Amirzayan, Khosrof Iliozer and Hovhannes Manukyan were elected deputies of the Parliament of Western Armenia. Last May, the Electoral Commission of the Parliament of the Republic of Western Armenia presented the list of 114 candidates of the Parliament of Western Armenia for the 2023 parliamentary elections.

4 candidates for the parliamentary elections from Valencia and the surrounding region were included in this list: Simon Melkonyan, Krikor Amirzayan, Khosrof Iliozer and Hovhannes Manukyan, who were elected.

The election campaign, which included dozens of meetings and debates via the online Zoom app, brought together groups formed to represent the interests of Western Armenia: to claim this Armenian territory, an “indigenous people” stretching from the Armenian highlands, which Kemal Turkey called Anatolia.

Tens of thousands of citizens of Western Armenia, recognized by the United Nations, voted for their preferred candidate.

The results of online voting have been summarized. On December 15, 62 candidates who received the required number of votes were elected as MPs from Western Armenia for a one-year term.

You can watch the video message of MPs Simon Melkonyan, Krikor Amirzayan, Khosrof Iliozer and Hovhannes Manukyan on the YouTube page of Western Armenia TV.

ON THE ISSUE OF ARMENIANS OF WESTERN ARMENIA

In 1918 At the beginning of March, in order to strengthen the defense of Artsakh and Zangezur, by the decision of the Armenian National Council of Tiflis, a regiment of Artsakh and Zangezur residents was created, which was to go to Artsakh under the command of Colonel Melik-Shahnazaryan.

Since the Gandzak-Yevlakh railway road was closed, it was decided to send the regiment along the Nor Bayazet (Gavar)-Daralagyaz road.

The regiment reaches Yelenovka (Sevan city), from where it is about 30 kilometers to Nor Bayazet.

The first group became the victim of the Tatar attack. around 70 soldiers are killed, many are injured, the Tatars destroy the telegraph poles and the connection between Nor Bayazet and Yerevan is completely cut off. Meanwhile, people in New Bayazet were completely unaware of the attack near Yelenovka.

The information reaches Yerevan, and the National Council sends new forces. first, to negotiate, and in case of failure, to open the way by force. At the decided time, the delegation goes to the lake.

The Turks fell at the feet of the parliament with tears in their eyes, blamed the crime on the “evil devil” and asked for forgiveness. Soon, the Yerevan partisan regiment with two cannons arrives in Yelenovka and moves towards Nor-Bayazet.

The Turks opened fire from the very first natural fortifications of the Turkish village of Bghlu.

The regiment is forced to go to military operations. After a short resistance, the Turks run away.” The road to Nor Bayazet is being completely restored.

In 1918 By the end of March, the Trabzon negotiations had reached an impasse. The Turks first rejected the issue of Armenian autonomy in Western Armenia, then demanded the Transcaucasian delegation to accept the terms of the Brest-Litovsk peace treaty, and immediately qq a telegram from the Transcaucasian government from Tiflis, agreeing to cede Kars province, part of Ardvin, but not Batum to the Turks.

In his reply telegram, Chkhenkoli insisted on accepting the Brest-Litovsk Agreement. On March 28, Chhenkoli informed Rauf Bey, the head of the Turkish delegation, that they accept the Brest Agreement and further negotiations will continue based on it.

1918 on March 31, Gegechkorin informs the Transcaucasian Sejm that two Turkish officers met in Batumi barricade and demanded to surrender.

The commandant did not comply with the request. Gegechkori condemned the policy of the Turks, noting that they were the ones who made the proposal to start peace talks.

“If we thought that this was done only to sanction the Brest-Litovsk Treaty, the government would not have lowered itself to the farce that the reconciliation assembly turned into,” Gegechkori said.

Speaking about the revolution and the need to protect the borders, Gegechkori called on the political forces to unite and face the external enemy with joint efforts.

As a result of that day's discussion, the Transcaucasian Seim adopts a resolution consisting of 4 points.

1.The reconciliation negotiations are stopped and the delegation is offered to leave Trebizond immediately.

2.A state of war is officially declared in Transcaucasia.

3.A special collegial body is established to conduct military operations, which includes the ministers of military, internal affairs and finance.

4.The Seimas appeals to the peoples of the Transcaucasus, saying that all means of reconciliation have been exhausted and “it remains to stand with arms in hand in defense of the homeland and the revolution.”

Departure from Trabzon

After receiving the Seim’s telegram, the Transcaucasian delegation decide to leave Trebizone on April 1, without telling the Turks the real reason. Two people remain with the task of not giving away, in order to maintain secret relations with the Turks.

Feeling that the delegation was forced to stay and fearing future disasters, it informed the Turkish delegation that it was obliged to leave for Tiflis, and that this departure should be seen not as a rupture, but as a temporary interruption of negotiations.

Chkhenkeli, who at the same time behaved as a representative of the Georgian people and, as it turned out later, conducted Georgian politics behind the back of other deputies, left Veshapeli, the leader of the National Democrats, in Trabzon to act in favor of Georgian national interests.

Gvazavan, the other national-democratic paramilitary leader, also remained.”

Turkish flag in Batum.

Alexander Khatisyan writes that they came to the negotiations to make peace, but they left “carrying the war”.

The delegation from Trabzon is heading to Batumi, but approaching the city on April 2, they see the Turkish flag and change direction.

“It was a bright, sunny day. The air was so clear that we could easily see far away.

Suddenly, our captain excitedly approached me and Chkhenkeli and said in a low voice. I will see a

Turkish flag on the castle, the city is in the hands of the Turks, and we will not be able to enter the port.

He was right, the Turkish flag was flung over the fortress of Batumi and the city was undoubtedly in the hands of the Turks. After a little consultation, we decided to direct our boat to Poti.

After a little consultation, we decided to direct our boat to Poti. We arrived a few hours later. on the way we saw many ships and boats filled with Georgian soldiers who would be fleeing from Batumi.”

After reaching Tiflis, the members of the Armenian delegation learned that Batumi had been surrendered without resistance.

Immediately after Batumi, the Turkish army continued its advance and captured Ozurget and Abastuman.

A day after the departure of the Transcaucasian delegation, Enver arrives in Trabzon to lead the Caucasian invasion.

It is also known that two Muslims and one Georgian from the members of the delegation went from Trabzon to K. Polis for separate negotiations.

The Turkish advance was forcing everyone to survive in any way and the Transcaucasian Sejm was rapidly disintegrating.

Enver announced that if “the Armenians leave their Russian orientation and shake hands with the British and embrace the Turkish orientation, they would not be persecuted, and if they continue to fight against Turkey, Enver Pasha himself cannot be responsible for their physical existence.”

A photograph of ancient stone ruins at night. The scene is illuminated by a warm, low light, possibly from a setting or rising sun, creating a golden glow on the stone surfaces. The ruins consist of several large, rectangular stone blocks and walls, some of which are partially collapsed or broken. In the foreground, there are two large, rounded stone objects, possibly remnants of a larger structure or decorative elements. The background shows a dark, silhouetted hill or mountain under a deep purple and blue night sky filled with stars. The overall atmosphere is mysterious and historical.

CULTURE

www.westernarmeniatv.com

IN THE ERA OF NEW COMMUNICATION TECHNOLOGIES, DISINFORMATION, WHICH IS OFTEN USED TO SWAY PUBLIC OPINION, HAS BECOME A PROBLEM ALL OVER THE WORLD. RAFFI KORTOSHYAN

Raffi Kortoshyan, deputy director of the Foundation for the Study of Armenian Architecture, spoke to step1.am about the arisen noise relates to the "Gohar Agha" Upper Mosque in Shushi.

Kortoshyan noted that the Mosque was built in 1883-1884, during the Russian Empire. Religious Affiliation: Shia Muslims.

It is noteworthy that foreign authors called the local Muslim population Caucasian Tatars Muslims, Shia Muslims, but there are no names of Shia Persians and other nationality names. The architect of the mosque is Safa Khan born in Ahar, Iran, in 1817. The architectural style is of the Isfahan school of Iranian Islamic architecture. The extant inscriptions are written in Arabic as the language of the Qur'an and Persian as the language of the religious branch. Architect Safa Khan built a number of mosques in Artsakh during the Russian Empire. Architect Safa Khan built a number of mosques in Artsakh during the Russian Empire. In the inscriptions left by him, he mentions the date of construction, his name: "builder: architect Safa Khan of Karbala" and the place: "Karabakh".

The latter is deliberately often presented as his birthplace, which, however, is clearly from the style of the Arabic inscription that it was not the birthplace.

Kortoshyan referring to the disinformation which is distributed in connection with the Shushi Upper Mosque in Baku, notes that in the age of new communication technologies, disinformation, often used to sway public opinion, has become a problem around the world. "Azerbaijan has also been implementing a similar policy for 30 years. when he widely and at a high state level uses the power of disinformation against the right to exist of the people of Artsakh, in his multifaceted struggle. Back in 1994-2014. when the mosque was in a deplorable state, it was manipulated with fake photos that the Armenians were allegedly desecrating the mosque. In fact, as the sign next to it states, it was maintained by the state. And those fake photos were used even years after the renovation of the mosque.

Back in 1994-2014. when the mosque was in a deplorable condition, fake photos were manipulated. And those fake photos were used even years after the mosque was renovated, that the Armenians allegedly desecrate the mosque. In fact, as the sign next to it states, it was protected by the state.

:Let me say more, Minar language in 1991-1992. was used by the Azerbaijan military as a military base, where an ammunition lifting device was installed. In the framework of the "Aurora" forum, at the initiative of the "Revival of Eastern Historical Heritage" Foundation and under the patronage of the Republic of Artsakh, 2014-2019. the renovation of the "Gohar Mosque" in Shushi was carried out, which should not have caused dissatisfaction and protest, but the opposite happened.

The events related to the renovation of the mosque turned into a continuous chain of multi-level disinformation. To the question whether the renovation of the Armenians damaged the mosque in any way

Kortoshyan replied that according to him, the renovation was carried out in accordance with the architecture and the requirements of that spiritual structure, in consultation with Iranian specialists and with the participation of some of them. No changes have been made regarding the architectural style. No changes have been made regarding the architectural style. The stone parts of the building were fixed, and local repairs were made in the brick parts, as well as the tops of the minarets were completed. Especially the brick sections and the minaret were repaired by skilled craftsmen invited from Tabriz, Iran.

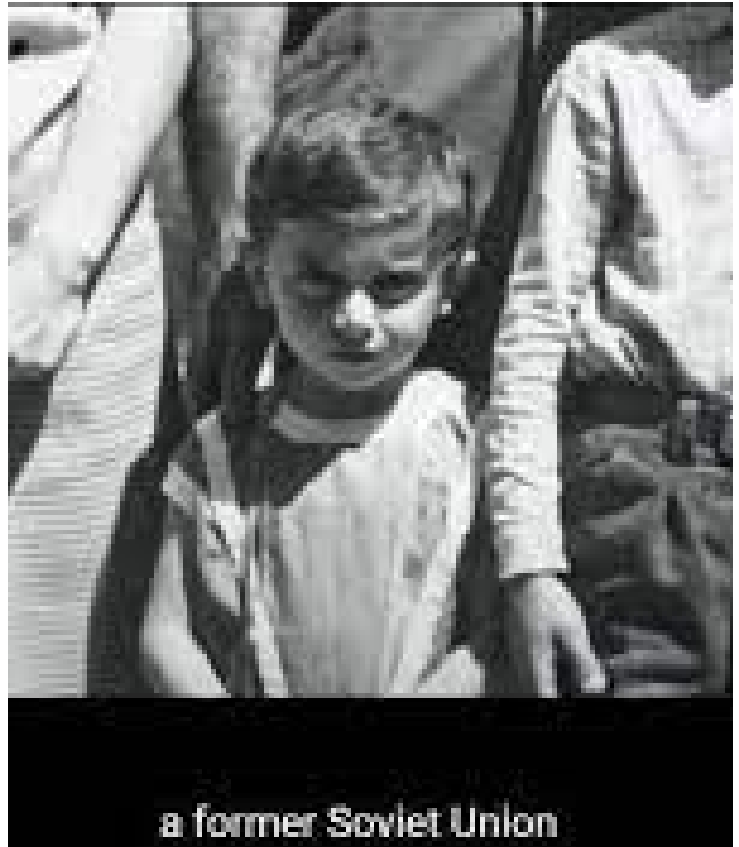
THE ARMENIAN FILM "AMERICAN" PASSED THE SECOND STAGE OF THE "OSCAR" SHORTLIST

The shortlists of 88 international films for 10 categories of the 96th Academy Awards have been announced.

15 films went to the next round of voting in the international feature film category, where the list of feature films includes the film "American" directed by Michael Gurjian, which received state financial support from the National Film Center of Eastern Armenia.

We warmly congratulate the entire creative team and wish success and victory.

Nominations for the "Oscar" award ceremony will be announced in 2024. on January 23, and the "Oscar" ceremony will take place in 2024. on March 10 at the Dolby Theater in Ovation Hollywood and will be broadcast live on ABC.

THE DOCUMENTARY FILM ABOUT THE ARMENIAN WHO WAS ETHNICALLY PERSECUTED IN BAKU WAS INCLUDED IN THE "OSCAR" SHORTLIST.

Ben Proudfoot and Chris Bowers' documentary short "The Last Repair Shop"

" was shortlisted for the 96th Academy Awards along with 15 other films. The core of the film is an Armenian character. The film tells the story of four dedicated craftsmen who keep more than 80,000 students' musical instruments in good condition in the city of Los Angeles.

Their general manager is Steve Baghramyan, who suffered ethnic persecution in Baku in the 1980s. The film was shortlisted for the "Best Documentary Short Film" category, being selected from among 114 films nominated in this category.

"The Last Repair Shop"

" is available online on the Los Angeles Times on YouTube channel.

THE GARDMAN-SHIRVAN-NAKHJEVAN-ARMENIAN UNION'S STATEMENT ABOUT THE VANDALISM OF "CULTURAL DEFENDERS" IN BAKU

The Gardman-Shirvan-Nakhijevan Pan-Armenian Union issued a statement about the "cultural preservationist" vandalism in Baku.

"Recently, Azerbaijan regularly organizes events dedicated to the preservation of cultural heritage, panel discussions.

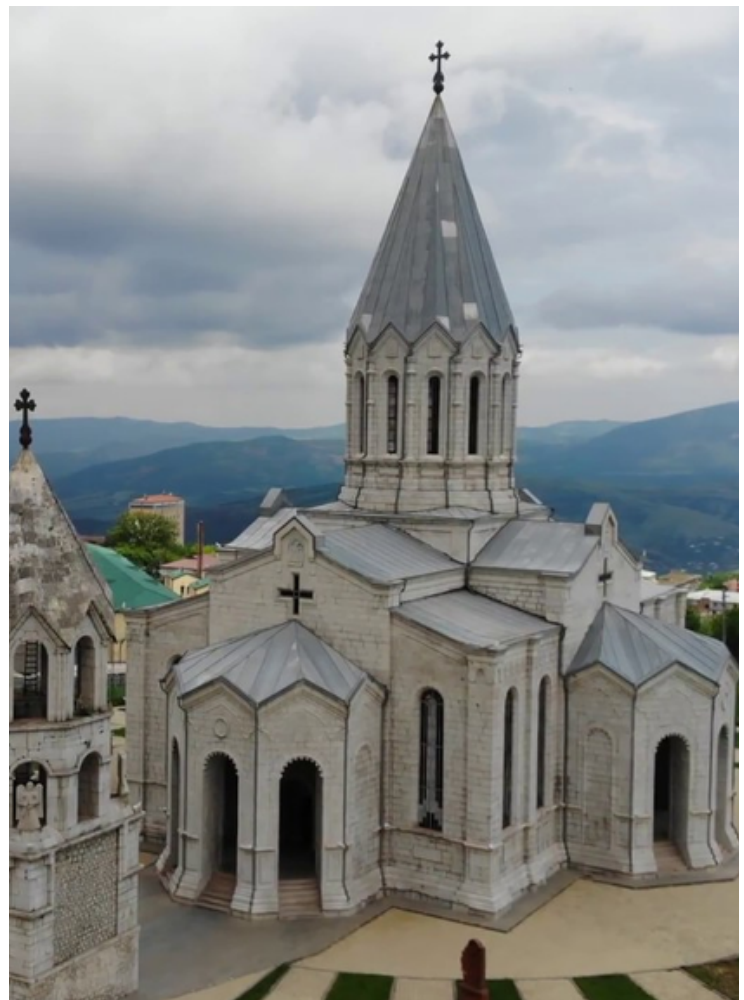
A few days ago, the conference titled "Cultural Heritage" took place, within the framework of which a number of panel discussions were held, dedicated to the issue of preservation of tangible and intangible cultural heritage and current challenges.

It seems that what is said is not problematic, but it becomes problematic and even ridiculous when next to the "protection of cultural heritage" we put those samples of Armenian culture one by one, which were periodically and consistently, systematically destroyed by the direct orders of the Azerbaijani authorities during the past decades.

when next to the "protection of cultural heritage" we put those samples of Armenian culture one by one, which were periodically and consistently, systematically destroyed by the direct orders of the Azerbaijani authorities during the past decades.

Can the Azerbaijani authorities, who are concerned about the preservation of culture, answer the simple question of where are the thousands of khachkars of Old Jugha, and is it moral to build a shooting range on the site of a cemetery, is it moral to physically preserve the Armenian Church in Baku, but use it as a warehouse, is it moral? Shushi St. Reconstructing the Ghazanchetsots church according to "architectural convenience" or building a road through the cemetery. Is the appropriation of the Armenian architecture of Baku and the rejection of Armenianness in general a cultural preservation step, which, if it was once done silently and covertly, is now done openly without fear of punishment, which causes a growing threat of the continuation of the phenomenon. These are simple questions that don't require much effort to answer. This is a clear manifestation of religious and ethnic discrimination, when there is talk about the preservation of one culture, but in practice the local complete destruction of another culture is carried out. It turns out that the culture-destroying government talks about "cultural preservation". This is "cultural preservationist" vandalism, which is an unprecedented threat to regional stability and democratization in the modern world," the statement said.

GOLD HANDS EXPO

This year, the "Golden Hands" expo was supposed to take place in Artsakh, in the Yemishchan community of Martunu region, but due to well-known incidents, it took place in Yerevan with the efforts of Artsakh Mothers' Support Center NGO. More than 50 producers participated in the expo, some of which started their activities in Artsakh, and some of them are taking the first steps, trying to alleviate the difficult post-war situation.

According to the organizers, the expo can be considered successful. managed to gather talented Artsakh women on one floor, and for a moment the participants felt to be in Artsakh, and according to the visitors, the expo was expected not only because they were able to buy Artsakh products, but they were able to appear in a place where Artsakh dialect was everywhere, familiar to everyone.

According to the organizers, they were able to implement the project with a small amount of money due to the people who expressed their willingness to support the project for free or by symbolic money. Speaking about the results of the expo, the organizers note that the "golden hands" expo was not an end in itself, but an opportunity for creative women to cooperate with each other, to get to know buyers and producers. And it worked. many of the participants received various cooperation offers, registered orders, and those people who could not appear at the expo, write and want to take data from different manufacturers in order to make New Year's purchases from Artsakh manufacturers.

SOCIETY

THE MONASTERY COMPLEX OF TATEV AND THE GREAT DESERT OF TATEV WILL SOON BE PROTECTED BY UNESCO. KRIKOR AMIRZAYAN

Deputy of the 3rd legislature of the National Assembly of Western Armenia, Krikor Amirzayan wrote in his microblog that Eastern Armenia within the framework of the Convention “On the Protection of Cultural Values in the Conditions of Armed Conflicts”.

The ensemble of monuments “Tatev Monastic Complexes and the Great Desert of Tatev, as well as the Vorotan River Gorge” will have an enhanced protection status. Enhanced protection under UNESCO’s 1954 Statute, which was annexed to the convention in 1999, is a mechanism developed by the second protocol to establish special protection for cultural property in the event of armed conflict.

The application submitted by Eastern Armenia was approved at the 18th session of the “Convention on the Protection of Cultural Property in the Situation of Armed Conflict” (The Hague, 1954) committee held at UNESCO.

After discussions with the Ministry of Foreign Affairs and Defense of Eastern Armenia, as well as the Permanent Representation of Eastern Armenia to UNESCO Research Center of Historical and Cultural Heritage” prepared the nomination and presented it. UNESCO.

The candidacy passed through the different levels of the convention was approved by the secretariat, after which it was included in the agenda of the December session of the Committee. The duration of the project is 15 months.

In 1995, the group of monuments “Monastery complexes of Tatev and Tatev Great Desert and Vorotan River Gorges” was included in the preliminary list of UNESCO World Heritage Sites.

The approved grant will simultaneously create all the necessary prerequisites for including the group of monuments in the main list, which is also included in the upcoming plans.”

You can learn more about the topic in the video published by Grigor Amirzayan.

HAMSHEN PEOPLE HAVE GENETIC ORIGIN FROM WESTERN ARMENIA NOT FROM CENTRAL ASIA

Genoplot, an online service designed for the visualization of genetic origins, has published an article confirming that the Hamshen people have Armenian, not Central Asian, genetic origins.

In the article mentions that the Hamshens are an isolated geographical group of Armenians with a strong ethnic identity who lived in the Pontos area on the southern coast of the Black Sea until the early decades of the 20th century.

Scholars have alternative views on their origins, suggesting Eastern Armenia, Western Armenia, and Central Asia respectively as their most likely homelands.

Genoplot online service in order to determine whether genetic data from the non-recombining portion of the Y chromosome supports any of these propositions they tested 12 biallelic and 6 microsatellite Y-chromosome markers in 82 Armenian men of Hamshen descent. These data were compared with corresponding datasets from representative populations of the three candidate regions.

The genetic difference between the Hamshen and other groups is significant and supports the hypothesis of the Armenian origin of the Hamshen, indicating central historical Armenia as the homeland of the ancestral population.

This conclusion is further strengthened by the results of the mixture analysis, which do not support the hypothesis that hamshens originated from Central Asia. Genetic diversity values and genetic distance patterns suggest a high degree of genetic isolation of the Hamshen consistent with the preservation of a distinct and ancient dialect of the Armenian language.

ARMENIA IN THE FORUM OF ANCIENT CIVILIZATIONS

Vahe Gevorgyan, Deputy Minister of Foreign Affairs of Eastern Armenia, in Tehran presented the policy of intentional destruction of Armenian historical and cultural heritage monuments and the changing of identity in Artsakh.

According to the Ministry of Foreign Affairs, of RA Gevorgyan participated in the 7th ministerial meeting of the Ancient Civilizations Forum held in Tehran on December 21. In April 2017, Athens hosted the "First Forum of Ancient Civilizations", a ministerial conference in which 10 countries have been participated: Greece, China, Egypt, Bolivia, India, Iraq, Iran, Italy, Mexico and Peru.

The ten countries participating in the forum represented the major ancient civilizations: Egyptian, Roman, Persian, Chinese, Greek, Mayan, Inca, Aztec, Mesopotamian, and Indus Valley Civilization.

The first forum was organized by the initiation of Greek Foreign Minister Nikos Kotzias and with the support of his Chinese counterpart Wang Yi. As the Greek minister noted, the meeting of states with great historical culture is relevant today and affects on humanity, being a form of soft and economic power.

Armenia became a full member of the Forum of Ancient Civilizations in July 2018. 8 member countries of the forum gave their consent.

We express our regret that Western Armenia, being one of the oldest civilizations in the world, is not yet participating in this international forum.

DEAR COMPATRIOTS, WESTERN ARMENIA TELEVISION DOES NOT ENGAGE IN SELF-PROMOTION. THE LEADERSHIP OF WESTERN ARMENIA, REMAINING TRUE TO ITS IDEA AND PRINCIPLES, CONTINUES THROUGH TELEVISION AND OTHER MEDIA PLATFORMS TO PRESENT EVENTS RELATED TO THE HISTORY, PRESENT AND FUTURE OF OUR COUNTRY IN A NEW WAY, INFORMS ABOUT POLITICAL AND SOCIAL EVENTS OF THE GOVERNMENT, AND ALSO PROVIDES AN OPPORTUNITY TO COMMUNICATE CLOSER WITH EACH OTHER. WITH THE HELP OF OUR TELEVISION, YOU CAN ESTABLISH DIRECT COMMUNICATION WITH THE GOVERNMENT, MEMBERS OF THE NATIONAL ASSEMBLY, RAISE ALL THE ISSUES THAT CONCERN YOU THAT ARE DIRECTLY RELATED TO WESTERN ARMENIA AND ITS CITIZENS, AND ALSO MAKE VARIOUS PROPOSALS. BESIDES BEING A TV VIEWER, YOU ALSO HAVE THE OPPORTUNITY TO BECOME A CITIZEN OF WESTERN ARMENIA BY FOLLOWING THE APPROPRIATE PROCEDURE.

LET US REMIND YOU THAT WESTERN ARMENIA TV DOES NOT ENGAGE IN SELF-PROMOTION, BUT STRIVES TO EXPAND CONNECTIONS WITH YOUR HELP. YOUR SUPPORT IS OUR COMMON VICTORY. TOGETHER – WE ARE FORCE!

BANQUE DU BÉNÉFICIAIRE : 18206

SWIFT : AGRIFRPP882

IBAN : FR76 1820 6001 6060 2410 5442 422

BÉNÉFICIAIRE : ASSEMBLÉE DES ARMÉNIENS D'ARMENIE OCCIDENTALE (AAAO)

**WESTERN
ARMENIA**

The weekly journal is compiled under the auspices of the State Television of Western Armenia.
All copyrights are reserved.

<https://westernarmeniatv.com/>
info@western-armenia.eu